71STE JAARGANG No. 9100 DINSDAG 17 AUGUSTUS 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)

Yrausquin en Croes van schorsing ontheven

Willemstad. — Hedenochtend is het Besluit van de Regering betreffende de schorsingskwestie van de Arubaanse Eilandsraadleden Yrausquin en Croes voor publicatie vrijgegeven. Zoals ons blad gisteren reeds wist te berichten, zijn de beide Eilandsraadleden van de schorsing ontheven.

In twee afzonderlijke landsbesluiten (het een betreffende de schorsing van de heer Yrausquin, het ander betreffende die van de heer Croes) doet de Regering eerst mededeling van de overwegingen, die tot het besluit van de opheffing van deze beide schorsingen geleid hebben.

In de overwegingen t.a.v. J. Yrausquin wordt o.a. gezegd, dat in de eerste plaats behoort te worden nagegaan of de transacties tussen het eilandgebied Aruba en de „Tipografie Excelsior" (na te noemen „T.E.") „aanneming van werken" vormen in de zin van artikel 13, lid 1 sub c van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen.

In de overwegingen wordt uitvoerig ingegaan op de kwestie van het aannemen van werken, waarbij het betoog van het Landsbesluit zich hoofdzakelijk beweegt op juridisch terrein.

Belangrijk is de passage waarin het Landsbesluit zegt, dat daargelaten of de uiterste restrictieve uitlegging van artikel 13 der Eilandenregeling de juiste is, dan wel dat aan de wetgever van de Eilandenregeling moeilijk de bedoeling kan worden toegeschreven om een onderscheiding van verboden en geoorloofd te maken tussen aanneming van onroerende en van roerende werken en niet veeleer tussen enerzijds alle aanneming van werk en anderzijds levering van door de leverancier naar eigen inzicht vervaardigde of aangekochte goederen, in elk geval de bovenaangehaalde argumenten van de geschorste wel van zodanige sterkte zijn dat er niet van kan worden uitgegaan dat een belanghebbende-niet-jurist niet van haar juistheid zou zijn overtuigd geweest;

dat het voorts niet te rechtvaardigen kan zijn om een facultatief voorschrift als vervat in artikel 15 der Eilandenregeling, voor de eerste maal toe te passen ten nadele van een persoon van wie kan worden uitgesloten dat hij op redelijke gronden heeft gemeend dat het op hem niet van toepassing was;

dat deze gevolgtrekking, welke reeds op zichzelf afdoende zou kunnen zijn, nog versterkt wordt doordat in de stukken elke aanwijzing ontbreekt, als zou de geschorste ook maar enig gebruik hebben gemaakt of gehoopt hebben te maken van zijn lidmaatschap van de Eilandsraad om de opdrachten te verkrijgen, om deze gunstiger voorwaarden te verkrijgen dan anders het geval zou zijn geweest of om over bezwaren tegen de uitvoering van de ouders te doen heenstappen.

Laatstgenoemde overweging is in het licht van de geschiedenis van het voorschrift van bijzonder belang.

Immers bij de toelichting van de wijziging van het tegenwoordige artikel 28 der Nederlandse Gemeentewet — welker voorschriften tot voorbeeld hebben gediend voor die van de Eilandenregeling — is op de meest ondubbelzinnige wijze uitgedrukt, dat de bedoeling van het voortaan facultatief stellen van de tevoren imperatief voorgeschreven schorsing was om bedoel-

(Vervolg op pagina 5)

De schorsings-kwestie

Gomez: de Regering heeft niet getraineerd

Willemstad. — In zijn gistermiddag gehouden persconferentie deelde de voorzitter van de Regeringsraad, mr dr M.F. Da Costa Gomez mede, dat de stukken betreffende de bekende schorsingskwestie hedenochtend zouden worden vrijgegeven, omdat de Eilandsraad van Aruba eerst nog van de inhoud daarvan op de hoogte gesteld moest worden. Als gevolg hiervan had de heer Gomez betreffende deze aangelegenheid geen mededelingen te doen.

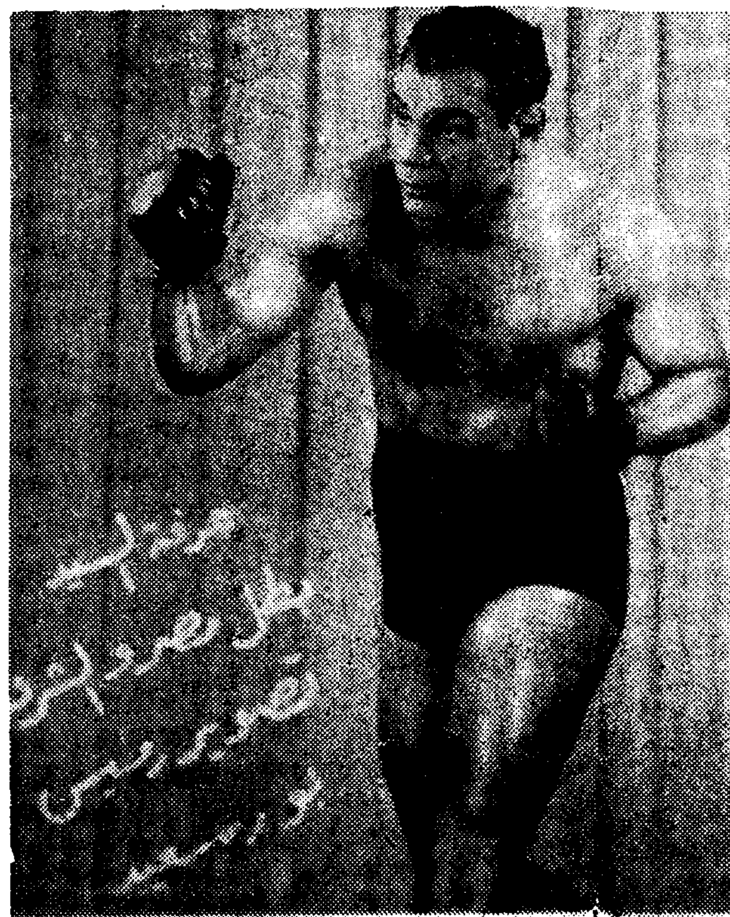
De heer Gomez, die geplaagd werd door een stijve kaak, hetgeen hem het spreken bemoeilijkte, kwam op tegen zekere beweringen in de pers, als zou de Regering met de behandeling van de schorsings-kwestie getraineerd hebben. Niets is minder waar, aldus de heer Gomez, die uitlegde dat de heren Yrausquin en Croes dertig dagen hadden om in beroep te komen. Op 26 April werd het verweerschrift ontvangen. Dit moest na ontvangst vermenigvuldigd worden. De landsregering was vanaf 12 Mei niet meer voltallig. Steeds waren landsministers afwezig, hetgeen uiteraard een snelle afhandeling van de zaak niet bevorderde. De Raad van Advies had voor zijn taak een maand nodig. Op 2 Augustus was het onderzoek van de Regering geëindigd en op 17 Augustus d.o.v. (dat is dus heden) kan de beslissing bekend gemaakt worden.

Gevraagd naar de stand der besprekingen over de defensie, deelde de heer Gomez mede, dat eerst na overleg ter plaatse nader nieuws over deze aangelegenheid verwacht kan worden. Men zal binnenkort uitgewerkte plannen tegemoet kunnen zien.

Nino Valdez tegen Johnny Williams?

Londen. — De Cubaanse zwaargewicht bokser Nino Valdez, die nummer twee op de lijst staat voor een gevecht om de wereld titel tegen Rockey Marciano, zal vermoedelijk in October uitkomen tegen de Britse zwaargewicht Johnny Williams.

Egyptische „champ" naar Curacao

ARAF SAYED
(EAVYWEIGHT CHAMPION OF EGYPT AND MIDDLE EAS
(RECORD) 1953-54
15 EUROPEAN FIGHTS - WON SEVEN DECISIONS
SEVEN BY KNOCKOUTS, LOST ONE DECISION

Willemstad. — Woensdag 11 Augustus j.l. meldden wij in een verslag over de boksbondvergadering, dat er grootse plannen bestaan en wel om de bokskampioen van Egypte en het Midden-Oosten, Araf Sayed, die op het ogenblik in New York vertoeft, naar Curaçao te laten komen om hier te boksen. Met een lijst gaat het bestuur van de bond nu langs alle op Curaçao wonende Egyptische landgenoten om te weten hoeveel kaarten er verkocht kunnen worden. De financiële kant van het uitkomen van de kampioen moet eerst in kannen en kruiken zijn, voordat men deze bokser hier laat komen. Wij vernamen nu, dat er veel belangstelling en enthousiasme bestaat om de bokser van Egypte te laten over komen, velen hebben reeds ingetekend op de lijst. Hierboven drukken wij een foto af van Araf Sayed, die de boksliefhebbers op Curaçao zeer waarschijnlijk van enkele goede wedstrijden zal doen laten genieten. Verder staat op het programma van promotor Siro Cardoze, een demonstratie worstelen. De promotor wil n.l. enkele goede worstelaars laten overkomen, die hier enkele demonstraties geven. Alles staat nog op papier, niettemin spreken wij de hoop uit, dat de plannen doorgaan. Het brengt tenminste verandering in de boksavonden.

Curacaose bondsploeg naar Suriname

Willemstad. — De Curaçaose voetbalploeg zal op 28 dezer naar Paramaribo vertrekken om aldaar twee wedstrijden te spelen tegen het Surinaamse bondselftal. De zelfde spelers, die voor de wedstrijden tegen het Nederlandse Bondselftal zijn geselecteerd zullen de trip naar Paramaribo ondernemen met uitzondering van Canwerd, die momenteel ziek is. Ook enkele officials vergezellen de ploeg, o.a. de heer Mordy Maduro, voorzitter van de CVB.

In Suriname worden deze wedstrijden met belangstelling tegemoet gezien, reeds verscheen in een der plaatselijke bladen een ingezonden stuk van Surinaamse voetballers, die hier op Curaçao woonachtig zijn en in dit stuk de markantste eigenschappen van de aanstaande Surinaamse tegenstanders vermelden, teneinde de Surinaamse ploeg voor te bereiden met welk puikje van de Curaçaose voetbalnatie zij te maken krijgen.

Televisie in de nor

Seattle (V.S.) — Heeft U nog nooit op Uw gemak naar de televisie kunnen kijken? Zorg dan dat U in de gevangenis van Seattle terecht komt. Binnenkort worden daar in alle cellen televisie-ontvangers opgesteld. De gevangenen kunnen bovendien het door hen gewenste programma zelf uitzoeken.

New York. — De Standard Oil zal $ 17 millioen investeren in een petrochemische fabriek in het gebied van Toledo Lima.

Het grootste deel van de productie van deze nieuwe fabriek zal gebruikt worden als kunstmeststoffen voor de landbouw, doch voor een belangrijk deel zal de productie ook naar industriële verbruikers gaan. De fabriek zal vermoedelijk eind 1955 gereed zijn.

Recht tot het Hart

— Nieuwsgierigheid speel, weetgierigheid heeft een deel..

Gedeputeerde Morkos enthousiast over „vrije zone"-haven van Colon

Een dergelijke instelling kan ook Curacao veel voordelen bieden

Willemstad. — Zoals wij reeds meldden heeft Gedeputeerde E.J. Morkos tezamen met ir Koomans, directeur van het Havenbedrijf te Rotterdam en mr Lyons, functionaris ten departemente van het ministerie van Handel te Washington, de havenwerken van Panama bezocht. Dit bezoek had het doel te komen tot een exploitatieschema voor de Curaçaose haven.

Ir Koomans en mr Lyons zijn door de Terna uitgenodigd naar de Antillen te komen teneinde adviezen te versterkken omtrent het haven wezen in de Nederlandse Antillen. Een van de belangrijkste resultaten, die het bezoek van het triumviraat aan de havenwerken van Colon hebben opgeleverd is wel dat de gedachte aan de instelling van een zogenaamde „vrije zone", die — getuige de in Panama opgedane ervaringen — vele interessante facetten biedt.

Maar Gedeputeerde Morkos is er zich van bewust dat er vele moeilijkheden kleven aan de instelling van een vrije zone, doch de voordelen — vooral die van de zijde van de werkverschaffing bezien — zijn alleszins een studie waard.

Gedeputeerde Morkos deelde ons desgevraagd mede, dat op 10 minuten afstands van de haven van Colon, een zeer moderne en uitstekend geoutilleerde haven, op een terrein van 16 H.A. grootte is geprojecteerd.

Deze „vrije zone" bestaat uit een omrasterd terrein, binnen welks omheining dépôts zijn opgericht. In bedoelde dépôts worden — vrij van invoerrechten-importgoederen opgeslagen, eventueel verwerkt of bewerkt tot andere producten. Dit complex wordt met subsidie uit de Panamese landskas bestuurd door een autonoom lichaam.

De voordelen

Zo worden bijv. bepaalde medicamenten door samenvoeging of andere bewerkingen getransformeerd in pharmacentische artikelen, waarnaar in het buitenland grote vraag bestaat. Andere artikelen worden weer anders geëinsbaleerd, van etiketten, voorzien. De voordelen zijn, dat als stapelplaats en beschikkend over een apparatuur, die de importgoederen kan bewerken, in staat is om als economische springplank te fungeren. Aanvragen kunnen snel en efficiënt worden behandeld, bepaalde wensen van afnemers kunnen „ter plaatse", d.i. in de vrije zone van Colon worden ingewilligd, zonder dat tijdrovende bestellingen naar het verder gelegen exporterende land behoeven te worden gedaan.

En de practijk heeft, aldus gedeputeerde Morkos, laten zien dat het idee van een verwerkende opslagplaats voordelen biedt, voordelen, die eveneens voor de Antillen kunnen gelden. Het was onze zegsman uiteraard niet gegeven hierop verder in te gaan, want gedeputeerde Morkos moet van zijn bevindingen het Bestuurscollege terzake inlichten.

Wel wees onze zegsman op het werkverruimingsproject, want in Colon vinden 500 man personeel een broodwinning. Een van de dépôt-houders, Parke-Davis, alleen al heeft 125 man personeel in de z.g. „vrije zone" werkzaam, daarnaast heeft zich het transport-systeem behoorlijk kunnen ontwikkelen, terwijl de commerciële burger luchtvaart, o.a. door de inschakeling van het vliegtuig in het vrachtverkeer in niet onbelangrijke mate is geintensiveerd.

De haven

Van de haven van Colon getuigde de heer Morkos dat deze opviel door de uitstekende technische outillage en het zware rollend materiaal, dat in staat is om schepen snel te laden en/of te lossen.

Ook t.a.v. het scheepvaartverkeer in de haven van Colon kan worden gezegd dat de algemene tendenz wijst op een vermindering van het scheepvaartverkeer. Een probleem, aldus Gedeputeerde Morkos, dat nauw verband houdt met problemen, die de internationale handel en economie raken. Het scheepvaartverkeer is beslist dan in Willemstad.

Op de vraag, wat er nu met de Curaçaose haven dient te geschieden, moest gedeputeerde Morkos het antwoord schuldig blijven. Wel is het zo, dat een moderne haven uitrusting, zoals kranen enz. nodig is. „De kosten aan het „technisch aankleden" van de haven verbonden, mogen geen bezwaar zijn.

Tenslotte zijn deze kosten op het totaal, dat de haven reeds gekost heeft slechts een tractie daarvan", aldus Gedeputeerde Morkos.

Aruba pelgrimeert naar Alto Vista

Zondag j.l. besloten de katholieke Arubanen van Oranjestad de Maria-week met een bedetocht naar het kapelletje op Alto Vista. Hiervan geven de foto's een treffend beeld. Links: een close up tijdens de toespraak van pastoor Frunt. Rechts een overzicht van de mensenmenigte. Op de achtergrond een gedeelte van de 500 voertuigen waarmede deze mensen vervoerd werden.

De Koninklijke/[illegible] in Zuid-Amerika en de [illegible]

Lager olie-productie in Venuzuela in 1953 als gevolg van (tijdelijk) verminderde vraag naar stookolie

Proefboringen in de golf van Paria

In het jaarverslag over 1953 van de N.V. Koninklijke Nederlandse Petroleum Maatschappij, waarvan wij onlangs een uitvoerig uittreksel publiceerden, vinden wij nog enkele interessante gegevens over de werkzaamheden van het concern in Zuid-Amerika en het Caraïbische gebied.

Over de stand van zaken bij de petroleumwinning in *Venezuela* zegt het verslag, dat het geologisch en geophysisch onderzoek zowel te land als te water werd voortgezet. Het aantal exploratieboringen werd vermeerderd, met bevredigende resultaten. Op de concessies in het Meer van Maracaibo werd het potentieel productieve areaal aanzienlijk uitgebreid. Op één van de velden aan de Oostkust van dit meer werd een begin gemaakt met proeven om de ruwe olie, die bij de normale productiemethoden in de oliezanden achterblijft, door het inpompen van water alsnog te winnen.

De totale productie aan ruwe olie en gasbenzine door Groepsmaatschappijen in Venezuela bedroeg in 1953 ruim 27½ millioen ton, hetgeen circa 8% lager is dan in 1952. Dit is toe te schrijven aan de verminderde afzet van zware ruwe olie in de eerste helft van 1953 als gevolg van een verminderde vraag naar stookolie. Tegen het einde van het jaar was de productie in Venezuela echter wederom op haar maximum gekomen.

In het Ortoire-bekken in *Trinidad* werden de opsporingswerkzaamheden voortgezet. Deze leidden tot de ontdekking van olie-afzettingen, waarvan de omvang nog nader moet worden vastgesteld. Voorbereidingen werden getroffen voor proefboringen in de Golf van Paria, welke zullen worden uitgevoerd tezamen met twee Britse maatschappijen.

Exploratie-boringen in *Columbia* toonden geen nieuwe reserves aan. De productie in dit land bedroeg ongeveer 10 % meer dan die in 1952, als gevolg van de verhoging van de beschikbare pijpleiding-capaciteit. In *Argentinië* bleef de productie van ruwe olie nagenoeg gelijk aan die van 1952.

In millioenen tonnen bedroeg de productie van ruwe olie en gasbenzine in Zuid-Amerika en op de hele wereld:

Land	Totale bruto-productie		Bruto-productie Koninklijke/Shell Groep	
	1952	1953	1952	1953
Venezuela	94,89	92,60	29,95	27,55
Columbia	5,61	5,74	2,11	2,33
Argentinië	3,55	3,99	0,46	0,45
Trinidad	3,06	3,22	0,77	0,80
Peru	2,30	2,25	—	—
Ecuador	0,40	0,41	—	—
Andere Z.Am. landen	0,30	0,36	—	—
Alle landen ter wereld, met inbegrip van Z.-Amerika	640.78	678.20	84.11	86.34

Verwerking ruwe olie

In 1953 heeft de Koninklijke/Shell Groep ruim 87 millioen ton ruwe olie en gasbenzine in raffinaderijen verwerkt. Het aandeel van de raffinaderijen in Zuid-Amerika en het Caraïbische gebied in de totale hoeveelheid verwerkte aardolie bedroeg bijna 29 millioen ton. Dit was iets minder dan in het voorafgaande jaar, voornamelijk — zoals het jaarverslag zegt — als gevolg van het feit, dat de verwerking in Curaçao enigszins terugliep wegens de verminderde vraag naar stookolie gedurende het grootste gedeelte van het jaar.

(Blijkens het verslag van de Nederlandse Handel Maatschappij N.V. over 1953, verwerkte de raffinaderij van de C.P.I.M. op Curaçao in 1953 17.7 millioen ton ruwe olie tegen 20 millioen ton in 1952 — Red.)

Te Cardón in Venezuela steeg de verwerkte hoeveelheid door het in bedrijf komen van nieuwe destillatiecapaciteit van bijna 5 millioen ton tot circa 8 millioen ton.

Voorts memoreert het jaarverslag van de Kon. Ned. Petroleum Mij., dat in 1953 op Curaçao installaties gereed kwamen, gelijk aan die, welke in Cardón in bedrijf zijn, voor de vervaardiging van hoogwaardige smeeroliën. Ook werd op Curaçao een installatie voor het bereiden van zwavel en zwavelzuur gebouwd.

Tankervloot

Aan het eind van 1953 bedroeg het totale draagvermogen van schepen van 2000 ton en groter, in beheer bij de Koninklijke/Shell Groep, 6,9 millioen ton, waarin inbegrepen de schepen op tijdcharter. De totale eigen tonnage was 2,5 millioen ton. Na voltooiing van het huidige bouwprogramma zal de eigen vloot onder Shell-vlag een draagvermogen hebben van 3,5 millioen ton. Van de bestelde 18.000 tons tankers, waarin het nieuwbouwprogramma voorziet, werden er in 1953 vijf door de scheepswerven afgeleverd, terwijl vijf andere tewater werden gelaten en in 1954 gereed zullen komen en van twaalf schepen de kiel werd gelegd. De aanwinst van deze doelmatige schepen maakte het mogelijk een aantal oudere en minder economische uit de vaart te nemen, waardoor de positie van de vloot tegenover de concurrentie, die als gevolg van de flauwe stemming op de wereld-tankvrachtenmarkt zich steeds meer deed gelden, werd versterkt.

De werf van de C.P.I.M. aan het Schottegat.

Overal ter wereld verrijzen de machtige boortorens van de Koninklijke/Shell Groep

De doelmatigheid van de gecharterde vloot werd verhoogd door uitbreiding van het aantal grote tankschepen „supertankers", die in het bijzonder geschikt zijn voor het vervoer van ruwe olie van het Midden-Oosten naar de raffinaderijen. Aan het eind van het verslagjaar had de Koninklijke/Shell Groep, naast de vier eigen schepen in deze klasse, 28 gecharterde „supertankers" met tonnages variërende van 23.000 tot 32.000 ton in de vaart.

Na langdurige proeven, genomen met het tankschip „Auris" kan er nauwelijks meer twijfel bestaan aan de doeltreffendheid van gasturbines voor de voortstuwing van schepen.

(Aan deze mededelingen over de tankervloot van de Koninklijke/Shell Groep kunnen wij nog enkele gegevens over de tankervloot van de tot de Groep behorende Curaçaose Scheepvaart Maatschappij, welke wij ontleenden aan het Jaarverslag van de Nederlandse Handel Maatschappij N.V., toevoegen. Op 3, December 1952 telde de vloot van de C.P.M. 35 tankschepen met een gezamenlijk laadvermogen van 169.000 ton. Eind 1953 had de maatschappij 25 schepen in de vaart van totaal 162.000 ton. De meeste uit de vaart genomen tankers, die alle jarenlang van Curaçao op het Meer van Caraibo hadden gevaren, werden voor sloop verkocht. — Red.).

Tourist vindt koffer vol (vals) geld

Rome. — Otto Schweighofer, een Oostenrijkse vacantieganger, vond in een grot bij de bergpas van Vizze een koffertje vol ponden sterling en marken, naar schatting wel vijftig millioen lire.

Hij daalde haastig naar beneden en nam de eerste de beste trein naar Bozen om in de bank tot zijn consternatie te horen, dat de marken niet meer geldig en de ponden vals waren. Deze waren waarschijnlijk afkomstig uit de voorraad valse ponden, die de Duitsers tegen het eind van de oorlog vervaardigden te Merano.

Automatische slaap

Moskou. — Er moet meer en meer geslapen worden. Goed, zegt men in Moskou, en men heeft een machine geconstrueerd, waarvan de massaproductie reeds is aangevat, die deze slaap moet leveren. Het apparaat, dat men o.a. uitstekend acht voor patiënten met maagzweren, levert een zwakke rhythmische stroom, die het centrale zenuwstelsel kalmeert. En zo beweert men in Moskou wat slaperig, een natuurlijke slaap komt dan binnen een minuut over de patiënt.

Weer grotten-expeditie

Italianen dalen tot 570 m diepte af

Rome. — Een groep jonge Italiaanse grottenonderzoekers heeft een record gevestigd. Zij daalde in de Lessiniheuvels tot een diepte van 570 m. en ontdekten daar een onderaardse meer.

Indertijd bereikte de Franse groep, die in de grotten van Pierre St. Martin in de Pyreneeën afdaalde een diepte van 505 m.

De gevangenis, voorwereldlijk bouwwerk, modern Curacao onwaardig

Gevaarlijke gevangenen aan ketenen geklonken om uitbreken te voorkomen

Willemstad. — U heeft hem wellicht nooit van binnen gezien, deze gevangenis van ons onder het Stadhuis op het Wilhelminaplein en in de holen van de Fortmuur. Wel, daar heeft U niets aan gemist, of het moest zijn dat die kennismaking met U met dat voorwereldlijke interieur — en niet van U alleen maar van alle leden dezer zeer moderne maatschappij — aanleiding zou worden tot zulk en koor van protesten en eisen tot onmiddellijke maatregelen, dat tengevolge daarvan op korte termijn de hand geslagen gaat worden aan de bouw van een gevangenis, die menswaardiger is dan dit hol hetwelk aan een bergplaats voor wilde beesten herinnert. In dat geval hebt U — of liever: hebben de Antillen — er zeer veel aan gemist — dat U en Uw medeburgers ons huidig gevang niet van binnen gezien hebben.

Gods molen maalt wel op onze eilanden, maar zo mogelijk nog trager dan elders. Hij maalt ook voor Gods verloren zonen, die thans achter zulk een afzichtelijk slot en grendel zitten.

Reeds werd een plan voor een nieuwe gevangenis goedgekeurd. Het is een groots plan, dat anderhalf millioen gaat kosten. Reeds werd door de Staten als eerste termijn een kwart millioen gevoteerd. Reeds werd bij Landsbesluit van 1 Januari 1953 de grond van Klein Kwartier gereserveerd, maar....

Thans kunnen Landsregering en Eilandsbestuur van Curaçao het achteraf toch niet eens worden over het terrein, waar deze zeer moderne en zo noodzakelijke gevangenis moet komen te staan.

Het Eilandsbestuur heeft ernstige bezwaren tegen het feit, dat de gevangenis te dicht bij de bebouwde kom zou komen te liggen. Klein Kwartier verkeert in die situatie volgens het Bestuurscollege en zelfs Koningsplein, een stuk grond dat overigens zo goed aan de eisen voldoet.

Het Eilandsbestuur plaatst daar zijn eigen voorstellen tegenover:

Hato, Ronde Klip of Brievengat, plaatsen die voor de Landsregering op haar beurt weer onaanvaardbaar zijn. En zo is Gods molen krakend bijna tot stilstand gekomen....

Het enige wat niet stil staat, is de onhoudbaarheid van de toestand in het oude gevang op het Wilhelminaplein, die van dag tot dag en met toenemende snelheid groeit. De holen en de uitandse behuizing vervallen steeds meer en het vele geld, dat hoognodige reparaties zouden vragen, wordt niet meer besteed, omdat het toch weggegooid geld zou zijn.... omdat er immers toch een nieuwe gevangenis komt.... en dit nu al jaren lang....

Het plan van de nieuwe gevangenis is aangepast aan moderne begrippen omtrent de eisen waaraan het strafwezen moet voldoen. Het omvat een jeugd-afdeling, waardoor een onderdeel van het zo hoog en algemeen genoemde plan van Mulock Houwer verwerkelijkt wordt en waardoor de Overheid eindelijk eens een stok achter de deur krijgt om de stijgende baldadigheid en criminaliteit van onze jeugd in toom te houden.

Aan de gedetineerden zal meer werkgelegenheid worden geboden, welke thans te enemale onvoldoende is. Wat deze werkgelegenheid als factor tot heropvoeding gedurende de straftijd betekent, behoeft wel geen betoog, maar daartoe is dan ook nodig dat de gevangenis komt op een terrein, hetwelk zich beplanten laat en dus niet al te dor of te rotsachtig mag zijn.

Onder al deze opzichten en onder vele anderen is de huidige toestand echter hoogst deplorabel. Ter zake deskundigen spreken zelfs van een „precaire toestand", omdat de situatie zo is, dat ze op een bepaald, fataal moment niet meer te beheersen zou zijn. Het feit dat in onze moderne tijd onze vooruitstrevende Antillen nog een gevangenis hebben, waarin drie veroordeelden dag en nacht met hun been aan een ijzeren keten met een zware ijzeren bal gesmeed zitten, om het gevaar van uitbreken te bezweren, spreekt boekdelen.

De „kapel" — of de schuurachtige ruimte, die met deze grootse naam wordt aangeduid — biedt plaats voor 60 mensen terwijl er ongeveer 140 kerkgangers zijn.

Gedurende enige tijd heeft men gepoogd dit euvel te verhelpen door de H. Mis in de openlucht op te dragen maar ook deze poging moest worden opgegeven, toen bleek dat dit systeem eveneens gevaren voor de veiligheid met zich mee bracht. In den vervolge kan slechts de helft der gevangenen naar de kapel, zodat zij slechts eens in de twee weken aan hun verplichting van Mishoren kunnen voldoen.

„Senatie deliberante Saguntum periit". Dit is een heel oude en zeer laconieke uitspraak, die betekent dat de ontwikkeling der dingen niet pleegt te wachten, totdat wij eindelijk eens zijn uitgepraat.

Op het ogenblik delibereren Landsregering en Eilandsbestuur reeds gedurende enkele weken over de plaats, waar de nieuwe gevangenis moet komen.

Hopelijk komen ze tot een besluit, voordat Saguntum naar de haaien is.

Auto-bedetocht

W'stad. — Zondag 22 Augustus a.s. zal er weer een auto-bedevaart gehouden worden langs de zeven Maria-kerken van Curaçao.

Om aan ieder gelegenheid te geven aan deze bedetocht deel te nemen zijn de vertrekuren over de voor- en middaguren verdeeld, zodat de eerste groep vertrekt om 11 uur 's morgens. Vervolgens 1 uur 's middags, 3 uur en 5 uur de laatste.

Wij zullen in de loop van de week nadere bijzonderheden over de tocht publiceren, maar verzoeken allen reeds nu een uur voor deze hulde aan Maria te reserveren.

Het Comité van de viering van het Mariale Jaar verzoekt alle deelnemers telefonisch aan Mej. Thelma van Rosberg op te geven, op welk uur zij wensen te gaan Haar nummer is 3241.

Hier is het moment van de commando wisseling, waarbij Overste J. Nass het commando der Marine in de Ned. Antillen overdraagt aan Lt. Kolonel Th. Rikkers. Naast Overste Nass majoor van Heuven.

Overste Nass draagt commando over

Suffisant. — Hedenochtend heeft Overste J. Nass het commando der Mariniers in de Nederlandse Antillen overgedragen aan Overste Th. J. Rikkers. Het was een sobere plechtigheid die in zijn eenvoud echter sterk tot de verbeelding sprak, want zoveel is duidelijk, dat de in Suffisant gelegerde eenheden een maximum aan geoefende paraatheid aan de dag legden. Overste Rikkers krijgt een gewapende macht onder zijn bevel, die in alle opzichten paraat is. De parade, die na afloop van het ceremonieel werd gehouden was eenvoudig af en maakte op de aanwezigen, slechts familieleden van de officieren, een diepe indruk.

Aan de overdracht was geen officieel tintje gegeven, hetgeen uiteraard het intiem karakter ten goede kwam. Nadat Overste Nass en Overste Rikkers in het kampement verschenen waren en de troepen-inspectie had plaatsgevonden maakte Overste Nass zich tot tolk van de grote waardering die hij heeft gehad voor officieren en manschappen. Hij was er zich van bewust in de afgelopen jaren hoge eisen te hebben gesteld aan discipline, plichtsbetrachting en doorzettingsvermogen, doch spr. deed dit in de kracht der overtuiging, dat het noodzakelijk is, dat een bataljon van het korps mariniers aan hoge eisen van paraatheid en gehardheid te velde moet voldoen om op elk willekeurig moment gereed te zijn voor de taak, waarvoor het bestemd is.

Het was Overste Nass een grote voldoening te mogen constateren, dat aan deze eisen kon worden voldaan. Spr. bracht allen dank voor de steun en de betoonde plichtsbetrachting, die hij gedurende zijn bevelvoering in de Antillen heeft ondervonden. Spr. verklaarde dat hij immer voor de persoonlijke belangen van de aan zijn zorgen toevertrouwde eenheden is opgekomen om aldus een vertrouwde sfeer te scheppen. Wat hij niet heeft kunnen geven is, aldus spr tot de jongeren, die ver van huis hun plicht jegens het Koninkrijk vervullen, is de sfeer van eigen familie, maar tot troost voegde Overste Nass er aan toe, dat niemand in staat is dit gemis te vergoeden.

Daartegenover stelde Overste Nass, dat de dienst veel heeft kunnen geven, in het bijzonder de voldoening en het zelfrespect, dat iedere man moet bezitten die op een goede wijze zijn vaderland dient in een korps, waarop hij trots kan zijn. Tenslotte vertrouwde Overste Nass dat zijn opvolger op dezelfde mate van steun de plichtsbetrachting en loyaliteit zal mogen rekenen waarna hij een ieder persoonlijk het beste toewenste.

Overste Th. Rikkers sprak hierna enkele woorden, waarbij hij de officieren en manschappen de verzekering gaf dat hij de discipline en de gevechtswaarde van de troepen zou verhogen, doch daarnaast immer een open oog zou hebben voor de persoonlijke belangen.

Spr wist uit eigen ervaring, dat Overste Nass hoge eisen stelde aan de onder zijn commando behorende manschappen, doch aan de andere kant stelde Overste Nass ook hoge eisen aan zichzelf. In dit verband wees Overste Rikkers er op dat hij in gesprekken met de manschappen die in de West hadden gediend, had vernomen dat het dienen in de West wel hard was, maar dat de dienst toch immer een prettige herinnering had achtergelaten. Hiervoor kon Overste Rikkers de scheidende commandant niet genoeg dank zeggen, want een goede sfeer in het leger is veel, heel veel waard. Hierna richtte Overste Rikkers nog enkele persoonlijke woorden tot de scheidende commandant, hem al het beste toewensend in zijn verdere militaire loopbaan, waarna Overste Rikkers een driewerf hoera uitbracht op H.M. Koningin Juliana.

Hierna vond de indrukwekkende parade plaats onder commando van paradecommandant Teunisse.

Radio Arends krijgt vergunning

Willemstad. — Naar wij vernemen is het Landsbesluit getekend, waarbij aan de heer M. Arends vergunning wordt verleend voor het exploiteren van een radio omroep bedrijf op Aruba. Zoals bekend was er ten aanzien van deze aangelegenheid nog al wat deining, doordat in eerste instantie een kleine meerderheid, die in feite geen meerderheid was, zich uitsprak tegen een vergunning. De Landsminister heeft echter het advies van de Radioraad naast zich neergelegd.

Overste Nass naar Nederland

Willemstad. — Morgenavond zal overste J. Nass, oud commandant van de mariners in de Ned. Antillen, per K.L.M. naar Nederland vertrekken. Wij wensen hem en zijn gezin alle beste toe.

VAART

Het KLM-vliegtuig, dat Zondag van hier vertrok, landde hedenochtend 06.45 uur Ned. tijd op Hato.

Gele koorts

Inspectie Volksgezondheid neemt maatregelen

Willemstad. — Daar in een der omliggende eilanden een dreiging bestaat voor het uitbreken van Gele Koorts — er zijn in Trinidad reeds enkele lichte gevallen van gele koorts gesignaleerd — vaardigde de Inspectie van de Volksgezondheidsdienst preventie maatregelen uit, teneinde alle eventualiteiten te voorkomen.

Voor alle vliegtuigen, die uit Trinidad op een der Antilliaanse luchthavens aankomen, geldt, dat de vliegtuigen tien minuten voor aankomst grondig uitgespoten moeten worden met insecticide en dat alle passagiers uit Trinidad, die niet in transito zijn, en de bemanning moeten voorzien zijn van een geldig certificaat vaststellende, dat zij ingeënt zijn tegen Gele Koorts.

Voor alle schepen, die uit Trinidad een der Antilliaanse eilanden aandoen binnen zes dagen van vertrek uit Trinidad geldt, dat de schepen voorzien moeten zijn van een officieel certificaat, waaruit blijkt, dat zij een uur of minder voor vertrek uit Trinidad grondig uitgespoten zijn en dat, indien genoemd certificaat niet aanwezig is, de schepen voor het binnenlopen van de havens grondig uitgespoten moeten worden.

Alle opvarenden, die niet op transito zijn, moeten voorzien zijn van een geldig bewijs, dat zij tegen Gele Koorts zijn ingeënt. De kapitein moet opgaven verstrekken aan de havenarts van alle zieken.

Zieke passagiers, die niet in transito zijn, moeten gedurende tenminste zes dagen onder contrôle van de geneeskundige dienst van het betrokken eilandgebied blijven. Aan de artsen is verzocht bovenstaande maatregelen de eerste dagen met soepelheid toe te passen.

Wij tekenen hierbij aan, dat het uitermate dienstig is voor passagiers naar Trinidad zich voor hun vertrek naar dit eiland te doen inenten met Gele Koorts virus.

GELE KOORTS OP TRINIDAD

Op het eiland Trinidad schijnen dezer dagen ernstige gevallen van de zo gevreesde gele koorts te zijn geconstateerd, zo lezen wij in de Surinaamse pers. Krachtige maatregelen worden genomen om het gevaar snel de kop in te drukken. Welke afmetingen de ziekte daar heeft aangenomen, zeggen de berichten niet. Aan de vervoersmaatschappijen werd van Trinidad uit medegedeeld geen personen daarheen te vervoeren of via genoemd eiland door te voeren, zonder dat zij behoorlijk tegen gele koorts zijn gevaccineerd.

C.P.I.M.-Vacantie - planners bezoeker oude landhuizen

Willemstad. — Ondanks de grauwe wolken en de regenneerslag, is hedenochtend toch een dertigtal kinderen van de oliegemeenschap komen opdagen om de Landhuizentocht mee te maken. Twee grote C.P.I.M.-bussen stonden gereed om de jeugd te vervoeren. Precies om kwart voor acht gaf de leider van de tocht, de heer van Stralen het sein tot vertrek en ronkend verdwenen de bussen in de richting van het landhuis Brievengat.

De weg er naar toe viel nogal mee, later is over slechtere wegen gereden. Bij het landhuis aangekomen werd het oog getrokken door de grote waarschuwingsborden van de CPIM.. Het landhuis is in een sterk verval geraakt en verschillende muren staan op instorten. Binnentreden van het huis is dan ook levensgevaarlijk. Ondanks de vervallen staat, waarin het huis verkeert geeft het toch nog een indruk van voornaamheid. Het oude huis, waarin deuren en raamposten ontbreken ziet er verlaten uit, evenals trouwens de hele omgeving. Wel ontdekte het groepje vacantiegangers in de schaduw van de aldaar staande boompjes een aantal bijenkorven waar het een drukte van belang was. De bijen zwermden om de korven en vlogen af en aan.

De tocht ging verder, richting landhuis Ronde Klip. Dit landhuis is zo goed als gaaf en lijkt eveneens goed onderhouden. De landhuistochters bestormden als het ware het oude huis dat statig verrijst tussen knoekoe en heuvels. Een prachtig uitzicht heeft men vanaf de bovengalerij. Juist nu er een weinig regen is gevallen, begint alles weer groen te worden zodat het landschap de toeschouwers boeit. Het gehele huis, van boven tot onder werd door de jongelui bekeken en vele foto's zijn gemaakt. De tocht vanaf Ronde Klip ging over de vlakte van de Noordkant naar San Pedro. Over de stoffige wegen, waarin soms eigenaardige manoeuvre's moesten worden gemaakt ging het verder. De jongelui in de bussen zongen opgewekt. De beide chauffeurs toonden tijdens deze rit hun vak volkomen te verstaan, zij reden keurig, wat niet altijd even gemakkelijk was. Op Hato aangekomen stegen juist enige jagers van de Marine Luchtvaartdienst op en met een donderend geraas vlogen zij over de bussen heen. Langs de pas geasphalteerde weg van Stenen Koraal waar men vanaf de berg een prachtig uitzicht heeft, reden de bussen vervolgens via Julianadorp naar het Landhuis Ascencion. Dit landhuis is tot voor kort nog bewoond geweest door een Hollandse familie, het staat nu leeg. Ook dit huis is bekeken door het groepje jongelui.

Men was echter reeds wat stoffig en loom geworden en het was dan ook tot ieders vreugde toen het sein gegeven werd om naar Porto Marie te rijden, waar men heerlijk ging zwemmen.

Het was reeds vergevorderd in de middag toen de bussen huiswaarts keerden. De jongelui hebben een leerzame en ontspanningsrijke tocht gehad.

Een andere groep jingelui is hedenochtend naar de Jan Evertsberg getogen. Ook hier heeft een bestorming plaatsgevonden waarna deze groep ging zwemmen op Piscaderabaai.

De groepen 2 en 6 zijn resp. naar „De Schelp" op Groot Kwartier en Julianadorp geweest en hebben daar hun tijd nuttig besteed. Alweer een bijzonder geslaagd had in het Vacantieplan Journaal.

Na de commando overdracht werd er geparadeerd. Vooral de parade, waaraan het rollend materieel deelnam, bood een spectaculair schouwspel.

Brion Buurtvereninging op Cas Corá

Willemstad. — De Buurtvereniging Pedro Luis Brion van Marie Pompoen heeft hedenochtend een bezoek gebracht aan de proeftuinen op Cas Corá en aan de op Cas Corá gelegen boerderij van de Wed. Adriaanse. Omstreeks half tien kwamen de kinderen van Marie Pompoen op de boerderij aan en speciaal voor hen is een demonstratie met de sproeiapparaten gegeven. Hierna zijn allen vergast op een glas yoghurt of melk. Na het bezoek aan de boerderij gingen allen naar de proeftuinen.

Indiase film in Caribe

Willemstad. — Gisteravond is in het Caribe-theater de prachtige Indiase film „Hindustani" gedraaid waarbij een groot aantal figuren uit de Indiase gemeenschap op Curaçao vertegenwoordigd was. De Consul van India kwam eveneens de film zien, vergezeld van zijn echtgenote. De Indiase film, die voor ons wel onverstaanbaar was maar niet onbegrijpelijk, is er een van zeer hoog gehalte. Het verhaal gaat over een onsterfelijke liefde tussen een jonge prins, Salim en een beeldschoon meisje, dat met 'n prachtige stem begaafd is. Hartstochtelijke en emotionele momenten zagen wij in dit filmwerk, beelden van het slagveld en uit het paleis, grepen uit de oude historische gewoonten van het land. De film heeft niet alleen de vele personen uit Indiase gemeenschap in spanning gehouden, doch ook de andere bioscoopbezoekers, die gisteravond de ruim twee en half uren lange film zijn komen zien.

41e Sociale Week van Frankrijk

Crisis van de burgerzin en crisis van de macht

Internationalisering maakt heroriëntatie noodzakelijk

(Van onze Parijse correspondent)

Dezer dagen werd in de hoofdstad van Bretagne, Rennes, de 41ste sociale week van Frankrijk gehouden. Meer dan 2000 belangstellenden waren toegestroomd naar de stad, waar de heilige Grignion de Montfort had gestudeerd en de roemruchte generaal Boulanger het daglicht had aanschouwd. Vele kerkelijke en burgerlijke hoogwaardigheidsbekleders waren bij deze 50ste verjaardag van de sociale week aanwezig. In 1904 ontstonden deze in Lyon als teken des tijds, ten einde de sociale leer van het Christendom te verdiepen. Van Lyon uit zijn de geest en de werkwijze van deze sociale weken naar 21 landen overgegaan. Verschillende Pausen hebben hun instemming met deze reizende sociale universiteit uitdrukkelijk betuigd en in Quadragesimo Anno heeft Paus Pius XI het belang van deze weken met name erkend.

Nieuwe taken impliceren machtsuitbreiding

Dit jaar was tot onderwerp van de sociale week gekozen: de crisis van de burgerzin en de crisis van de macht. Een uitermate actueel, maar tegelijkertijd zeer abstract onderwerp. Meer dan 30 deskundigen hebben de verschillende aspecten van dit vraagstuk belicht. Zijne Heiligheid de Paus heeft in een brief aan de voorzitter van deze sociale week, de heer Charles Flory, als het ware dit onderwerp ingeleid. De Paus greep hiervoor terug naar zijn encycliek Summi Pontificatus, waarin de taak van de Staat werd omschreven als een controlerende, die de particuliere en individuele activiteiten van het nationale leven dient te helpen en te regelen, teneinde deze op harmonische wijze samen te bundelen in het algemene welzijn.

Dit algemeen welzijn nu kan niet bepaald worden door willekeurige opvattingen, noch zijn primordiale wet vinden in de materiële voorspoed van de maatschappij, maar deze is veeleer gelegen in de harmonische ontwikkeling en in de natuurlijke vervolmaking van de mens, wie de Schepper de maatschappij als middel bestemd heeft. De ware opvatting van de Staat is derhalve die van een lichaam, gegrondvest op de zedelijke wereldorde; en de eerste taak van de katholieke leer is de dwalingen te doen verdwijnen — in het bijzonder die van het juridische positivisme — die, doordat zij de macht losmaken van zijn wezenlijke afhankelijkheid van God, de neiging hebben de voortreffelijke zedelijke band, die deze verbindt met het individuele en sociale leven, verbreken.

Op verschillende wijzen, en naar de mate van zijn bijzondere bevoegdheden heeft iedere spreker aangetoond hoezeer deze afbraak van de zedelijke binding tussen de machtsuitoefening en zijn morele grondslagen in de moderne Europese Staat — die in dit opzicht Frankrijk was maar waarvan de verschijnselen ook elders worden aangetroffen — zich heeft voortgezet. In een 12tal punten werden de dikwijls nogal academische betogen samengevat. Daar de conclusies een sociologische analyse bevatten van het staatsbegrip en van de verschillende aspecten van de hedendaagse crisis, bevatten zij elementen tot een nader omschrijving van hetgeen in de huidige stand van de beschaving de politieke macht en het gemene welzijn dienen te zijn.

De staatsleer, zoals deze zich onder christelijke invloed heeft ontwikkeld heeft altijd het menselijke algemeen welzijn op de voorgrond gesteld. Zij heeft een hiërarchie opgebouwd tussen het algemene belang en de bijzondere belangen van individuen en groepen, waarvan gerechtigheid en broederschap de hoogtepunten vormen. In onze huidige dynamische beschavingsstructuur is de concrete inhoud van het algemeen welzijn in ieder land in snelle ontwikkeling en breidt deze zich uit naar het internationale vlak. Nieuwe organen zijn derhalve nodig. De daardoor ontstane nieuwe taken impliceren machtsuitbreiding. Bij deze machtsuitbreiding ontstaat het gevaar, dat deze totalitaristisch wordt en geen eerbied meer heeft voor de waarden van de persoon.

Het werkelijke algemene welzijn bepaalt niet slechts de taken van de macht, maar vormt ook de grondslag voor zijn wettigheid, en verplicht de burgers tot gehoorzaamheid. Wanneer de Staat dan ook duidelijk onmachtig wordt zijn taak te vervullen, verliest hij zijn wettig karakter. De Kerk beweert niet, dat Zij een eigen formulering bezit van het tijdelijke welzijn. Zij leert slechts, dat een politieke orde noodzakelijk is zonder de technische middelen aan te geven, waarmede deze bereikt moet worden. Zij toont slechts het na te streven einddoel aan. Zo is de Kerk onverschillig ten opzichte van een bepaalde machtsvorm, doch zij verzekert de gevestigde macht van haar loyaliteit en dringt er bij haar gelovigen op aan actief mede te arbeiden aan de opbouw van de Staat.

Op economisch en sociaal gebied dient onder eerbiediging van de vrijheid van de onderneming en van het ruilverkeer, de inspanning van de Staat gericht te worden op regelmatige uitbreiding van de economie, alsmede op een rechtvaardiger verdeling van inkomsten en sociale voorrechten, met dien verstande, dat van tevoren reeds deze beide doelstellingen zo duidelijk mogelijk aan elkaar verbonden worden.

Nadat de taak van de politieke macht als bemiddelaar tussen de persoonlijke initiatieven en de eisen van de algemene economie is omschreven, is de laatste paragraaf van de eindconclusie gewijd aan de eigenlijke kern van het vraagstuk: de crisis van de burgerzin. Evenals alle andere, kunnen de politieke instellingen niet naar behoren functionneren, als de mensen die deze bezielen hen niet richten op hun doel: het algemeen welzijn. Dit veronderstelt, dat een doeltreffende opvoeding tot burgerzin hun daarvoor eerbied en liefde heeft verschaft. De crisis van de macht is een gevolg van de crisis van de burgerzin. Maar omgekeerd is ook de macht verantwoordelijk voor de crisis van de burgerzin.

Het is een soort van vicieuze cirkel, welke door ieder, die gewetensvol zijn taak verricht, kan worden doorbroken. De opvoeders, zo goed als degenen, die over de middelen beschikken in te werken op de openbare mening (pers, film, radio enz.), moeten zich tot deze taak zetten. In deze periode van internationalisatie van de wereld kunnen zij dit niet doen zonder zich opnieuw te bezinnen op het begrip van de burgerzin, teneinde zich bewust in te kunnen schakelen in gemeenschappen, die de grenzen van de natie overschrijden.

Dag Hammarskjold

V.N. dreigen verzwakt te worden

N. York. — De secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Dag Hammarskjöld, heeft er op gewezen, dat de positie van de VN verzwakt dreigt te worden door de neiging om wereldomvattende schikkingen te treffen buiten de wereldorganisatie om. Hij drong aan op een versterking van deze positie, o.m. door haar meer al-omvattend te maken door ook die staten die nog geen lid zijn, tot de organisatie toe te laten.

Hammarskjöld schrijft dit in de inleiding tot zijn rapport voor de Algemene Vergadering, die op 21 September wordt geopend. Hij doelde op de conferenties van Berlijn en Genève, zonder deze met name te noemen. Over het lidmaatschap verklaarde de secretaris-generaal, dat nog te veel staten aan de raadstafel ontbreken. Hij drong er op aan een begin te maken met de toelating van die staten die niet direct bij de grote conflicten betrokken zijn.

Verdediging Z.O.-Azië eerste noodzaak

Canberra. — De Australische minister van buitenlandse zaken Casey heeft aangekondigd, dat de voorgenomen conferentie over de verdediging van Z.O. Azië op 6 September a.s. te Baguio op de Philippijnen zal beginnen.

In zijn verklaring zeide hij dat de situatie van het ogenblik maatregelen van collectieve aard teneinde de vrede in het gebied van Z.O. Azië te versterken noodzakelijk maakt. Vermoedelijk zullen de ministers van buitenlandse zaken van acht landen aan de conferentie deelnemen. Deze acht landen zijn: Frankrijk, Engeland, Australië, Nieuw Zeeland, de Verenigde Staten, Thailand, de Philippijnen en Pakistan.

India, Birma, Ceylon en Indonesië hebben besloten niet aan de conferentie deel te nemen.

De regering van Pakistan maakte bij de aanvaarding van de uitnodiging het voorbehoud dat zij zich niet kan verplichten tevoren tot het ondertekenen van enig verdrag, dat de conferentie zou opstellen.

Overigens is het merkwaardig dat van de acht deelnemende landen in feite alleen Thailand in Z.O. Azië ligt.

Engelsen drinken op Tsjou en Lai

Hongkong. — Volgens Radio Peking hebben Attlee en zijn zeven metgezellen gisteren in Peking een cocktail partij bezocht waaraan 400 personen deelnamen. Zij hebben daarbij het glas geheven met premier Tsjou en Lai.

De Labour politici waren des ochtends in Peking aangekomen. De Chinese vice-premiers, de Britse zaakgelastigde en andere leden van het diplomatieke corps waren op het vliegveld ter begroeting aanwezig.

Zeppelin's dr Eckener overleden

Friedrichshafen. — De Duitse luchtschippionier, dr. Hugo Eckener is gisteren op 86-jarige leeftijd te Friedrichshafen aan een hartzwakte overleden.

Hij werkte sedert 1908 samen met Graaf von Zeppelin aan de ontwikkeling van het luchtschip. Zijn doel was het scheppen van een internationaal verkeer met luchtschepen, doch de snelle ontwikkeling van de luchtvaart per vliegtuig verijdelde zijn plannen.

Toen in Mei 1937 de „Hindenburg" te Lakehurst ontplofte was er reeds practisch een einde gekomen aan het tijdperk der luchtschepen.

Wandelende berg

Modena. — Bij het dorpje Missano, ongeveer 40 kilometer ten Zuiden van Modena (Italië) gelegen, is reeds sinds enkele dagen een grote hoeveelheid aarde en steen van een berghelling in beweging, door de bewoners van de buurt „wandelende berg" genaamd. De glijdende laag, die enkele honderden meter lang is, geeft het aanschijn, dat de gehele berg „wandelt" en ziet er uit als een koude lavastroom. Een aantal huizen zijn reeds beschadigd doch de massa, die naar het riviertje Panaro afzakt, bedreigt nog meer woningen op de berghelling. Pogingen om door middel van springstof deze langzame aardverschuiving een andere richting te geven, zijn tot nu toe mislukt.

SYMBOLEN van het ENE EUROPA

Kroningsinsignia van het Heilige Roomse Rijk weer tentoongesteld in de Hofburg te Wenen

De achthoekige kroon, derde fase met kruis en beugel.

(Van onze Weense correspondent)

Onder de titel „Die Insignien und Kleinodien des Heiligen Römischen Reiches" is zo juist bij Schroll (Wenen) een werk van H. Fillitz verschenen, dat uitstekend op tijd komt. De kroningsinsignia en de kleinodiën van het Heilige Roomse Rijk kunnen namelijk nu eindelijk weer door het publiek in de Weense „Hofburg" worden bezichtigd en bewonderd, nadat Hitler ze in 1933 vandaar had gestolen en ze als de symbolen van een nieuw duizendjarig rijk naar Neurenberg had gebracht.

Die droom is van korte duur geweest. Na de capitulatie van het Duitse leger was echter het gemeentebestuur van Neurenberg in het geheel niet van plan, de schuilplaats van deze schatten bekend te maken. Eerst aan het energieke optreden van een Amerikaans bataljon is het te danken geweest, dat de Duitse sabotage werd gebroken. Zodoende zijn het Amerikaanse soldaten geweest, die deze onschatbare getuigen van het christelijke Avondland uit de diepe kelder van een Neurenbergse lagere school te voorschijn hebben gehaald; zij ook zijn het geweest, die deze schatten hebben teruggebracht naar de plaats, waar zij thuis behoren, namelijk naar de „Hofburg" van Wenen.

Om begrijpelijke redenen had de Oostenrijkse regering de terugkeer van deze onvergelijkelijke schatten aanvankelijk geheim gehouden, want een van de gebouwen, die de Russen het eerst in Wenen bezetten, was juist het oude keizerlijke paleis of „Hofburg", waar de Russen ook nu nog gedeeltelijk huizen. Nu echter heeft de regering een einde gemaakt aan alle geheimzinnigheid; de schatten kunnen door iedereen bezichtigd worden en brengen zodoende als het ware een eresaluut aan de Amerikaanse bevrijders, die werkelijk gevoel bleken te hebben voor Europese traditie.

ONVERGELIJKELIJKE PRACHT

Onder het Oostenrijkse publiek is er een enorme belangstelling voor deze stille en rijke getuigen en symbolen van het echte duizendjarige rijk. Zij verdienen deze belangstelling inderdaad, vooreerst op grond van hun materiële kostbaarheid, maar vooral om hun geestelijke waarde, want zij overtuigen ons er van dat het ideaal van het éne verenigde Europa eeuwenlang werkelijkheid is geweest. De collectie als zodanig is uniek, omdat er vrijwel geen enkel stuk aan ontbreekt. Alle voorwerpen en paramenten, die benodigd waren voor de keizerskroning, zijn als groep bijeen gebleven, ondanks alle wisselvalligheden in de loop der eeuwen. De collectie omvat ongeveer dertig voorwerpen, waarvan men niet alleen in de Middeleeuwen, maar ook nog in de nieuwere tijd aannam, dat ze van Karel de Grote afstamden. Het wetenschappelijk onderzoek heeft echter aangetoond dat dit niet het geval is, met uitzondering van het prachtige rijksevangeliarium op purperkleurig perkament geschreven, dat zeker uit de Karolingische tijd stamt; verder neemt men aan dat het zogenaamde „zwaard van Karel de Grote" zijn eigendom is geweest en waarschijnlijk als een geschenk moet worden beschouwd van Haroen al Rasjid. Alle overige voorwerpen echter zijn van iets latere datum, maar toch uit de Vroeg-Middeleeuwen. Een bijzondere plaats wordt daarbij ingenomen door een aantal reliquieën die in verband worden gebracht met het Lijden van Christus, o.a. de H. Lans en een groot partikel van het H. Kruis.

Buitengewoon prachtig is de kroningsmantel, die in het koninklijke atelier van Palermo tussen 1133 en 1134 werd vervaardigd. Op deze mantel uit Byzantijnse purperen zijde is in het midden de levensboom afgebeeld, geflankeerd door twee leeuwen die kamelen verscheuren. Op de rand ziet men de dedicatie in Arabisch schrift. Het geheel is met een ongelooflijk zekere hand getekend en gecomponeerd.

Het meest indrukwekkend is de monumentale keizerskroon, die echter aanvankelijk niet van de bekende beugel en van het kruis was voorzien, maar die oorspronkelijk alleen uit acht gouden, met edelstenen bezette platen bestond. Het was dus een soort diadeem, waarin we zonder moeite de laatste ontwikkelingsfase kunnen zien van de oud-Romeinse „laurea" of de keizerlijke kroon in de vorm van een lauriertak. Op de voorplaat, boven het voorhoofd bevinden zich twaalf grote edelstenen, in navolging van de twaalf edelstenen op het borstschild van de Joodse hogepriester. Op vier van de platen ziet men in email de afbeeldingen van vier grote koningen: David, Salomon, Ezekias en Christus als Pantokrator of Albeheerser. De edelstenen zijn in parels gevat, maar men vindt er nog geen spoor van diamanten of brillanten. Met deze diadeem, die in het keizerlijke atelier van Reichenau werd vervaardigd, is keizer Otto I in 962 voor 't eerst te Rome gekroond. Later heeft Konrad II (1024—1039) er eerst de beugel en daarna het kruis aan toegevoegd. Alle Salische, Ottoonse en Staufische keizers zijn hiermee dus gekroond en daarna in een onafgebroken lijn alle keizers van het Oostenrijkse huis van 1438 tot 1804. Deze kroon was eigenlijk het bezit van het „rijk", dus niet van een bepaald keizerlijk of koninklijk huis, ook niet van de Habsburgers. De keizers werden er alleen mee gekroond. Voor alle overige „keizerlijke" plechtigheden en ceremoniën beschikte iedere keizer over een privé-kroon. De Oostenrijkse huiskroon nu die het particuliere eigendom was van Habsburg, is het bekende model dat voorkomt op het Amsterdamse stadswapen. Het is een veel later werk, afkomstig uit Praag en reeds rijk versierd met diamanten; ook deze kroon bevindt zich onder de Weense kleinodiën.

Toen Napoleon zichzelf in 1804 tot keizer der Fransen kroonde en Frans II van Oostenrijk deze titel erkende, kwam er definitief een einde aan het éne Heilige Roomse Rijk met zijn éne keizer over het gehele christelijke Europa. De oude achthoekige keizerskroon werd zodoende uitsluitend een eerbiedwaardige herinnering aan een groots verleden. Met toestemming van alle Duitse rijksvorsten kwamen de kroon en alle rijksinsignia in het bezit van het Habsburgse huis en daarmee voor altijd onder de bescherming van Oostenrijk.

Wanneer wij mensen van de twintigste eeuw nu voor deze symbolen van een duizendjarig christelijk Europa staan, beseffen wij opeens dat wij het ideaal van een verenigd Europa nooit zullen bereiken zonder gedragen te zijn door een hogere gemeenschappelijke idee, waarvoor wij ook bereid zijn offers te brengen. Zolang de keizer van het Avondland nog werd beschouwd als de plaatsbekleder van God in tijdelijke zaken, bleef het Heilige Roomse Rijk onaangetast. Maar in de tijd van de „Verlichting" begon deze idee te tanen. Wanneer Frans I van Lotharingen, de man van Maria Theresia, in Frankfort tot keizer wordt gekroond en dan na de plechtigheden in vol Middeleeuws ornaat langs het raam komt waar zijn vrouw de feeststoet gadeslaat, geeft hij haar zo duidelijk een knipoogje dat de mensen het bemerken. Een paar decennia later maakt Goethe de kroning van Josef II eveneens in Frankfort mee en noemt dan deze hele plechtigheid een „groot spectakel" — een groot schouwspel en niets meer. Nog geen twintig jaar later zal Frans II afstand doen van de titel: keizer van het Heilige Roomse Rijk.

Wanneer de mensheid en vooral de gezagdragers niet meer geloven aan hun eigen idealen en symbolen, beginnen ook de macht en het gezag te wankelen die daaraan hun waarde ontlenen. Sindsdien zijn de kroningsinsignia nog slechts stille getuigen en museumstukken, die echter nog altijd spreken over een groot en verenigd Europa, waarnaar wij opnieuw streven. Wij hebben weliswaar geen oog meer voor de imperiale idee, maar in sommige landen leeft — gelukkig — het koningschap nog en vooral: Europa noemt zich nog steeds christelijk. De rijksinsignia die nu in Wenen zijn tentoongesteld, overtuigen ons er van dat het ene Europa zonder christendom een utopie is. Nu berusten de eerbiedwaardige kleinodiën weer in Wenen, dat vroeger eeuwenlang het middelpunt is geweest van het ene grote en christelijke rijk en dat nu de uiterste voorpost is geworden van onze Europese en christelijke beschaving. De Oostenrijkse regering heeft er goed aan gedaan deze symbolen weer voor het publiek ten toon te stellen, omdat zij dringen dat zij het Westen moeten verde toeschouwers van hun plicht doordedigen tegen alles wat niet Europees en niet christelijk is.

De kroningsmantel, afkomstig uit Palermo.

Poolse zeeman over boord

Ik wil de vrijheid

Kopenhagen. — Een Poolse zeeman sprong in de haven van Kopenhagen overboord van het Poolse schip „Batory". Hij schreeuwde „Ik wil de vrijheid". Later is hij overgegeven aan de politie. Deze weigerde zijn naam of andere bijzonderheden bekend te maken. Zolang zijn zaak in behandeling is zal hij in hechtenis blijven.

Ook bij vorige reizen van de „Batory" naar Kopenhagen hebben opvarenden het schip verlaten. Bij elkaar zullen nu sinds de maidentrip van het schip in 1947 naar Kopenhagen, meer dan een dozijn opvarenden van de „Batory" hetzij in Deense, hetzij in Engelse havens van boord zijn ontnapt.

Het schip maakte naam, doordat het destijds de in Duitsland geboren Gerhard Eisler, die bekend stond als communist No. 1 in de Verenigde Staten, de gelegenheid bood naar Europa te ontsnappen.

In latere berichten wordt als naam van de vluchteling gegeven Stanislow Kreft, 32 jaar oud, afkomstig uit Gdynia. Volgens ooggetuigen wuifde hij naar enkele bemanningsleden van zijn schip toen hij in het water lag, en deze zouden naar hem teruggewuifd hebben. Hij heeft om politiek asyl verzocht.

Een overtuigd vrijgezel

Londen. — Ziehier de droeve geschiedenis van de man, die alles deed om een vrouw haar zin te geven, zelfs ten koste van zich zelf. We kunnen voor de waarheid in staan, want het verscheen in niets minder dan een [illegible] orgaan als het „British [illegible] Journal". De droeve [illegible] is een herbergier, die [illegible] eigen drank kon afblijven [illegible] alcoholist werd, maar [illegible] medische behandeling in staat [illegible] van de drank af te blijven [illegible] lang. Zijn bruid, waarmee [illegible] tijd geleden in het huwelijk [illegible], zei tegen hem: „Laten we wat drinken op ons toekomstig geluk". Toen leed hij haar de bekentenis van zijn vroegere moeilijkheden en zei bang te zijn, dat hij wanneer hij iets gebruikte, weer in zijn vroegere fout zou vervallen. „Ik trouw geen lafaard", zei de onverstandige bruid daarop. En toen gaf de herbergier zijn bruid haar zin; hij nam een sherry. De volgende dag was hij stomdronken, na een fles whisky te hebben leeggedronken. Toen kwam de bruid weer te voorschijn en zei: „Denk je, dat ik zo'n dronkaard trouw?" en zij verbrak op staande voet het engagement. De herbergier moest daarna een nieuwe behandeling ondergaan. Hij is nu weer drankvrij, maar bovendien een overtuigde vrijgezel.

Nederland lost schuld af

Den Haag. — Nederland is met de Wereldbank overeengekomen om $ 52.501.000 van de in 1947 aangegane 4 1/4 % lening ten bedrage van $ 195 mln. vervroegd af te lossen. De jaarlijkse rentebetaling op deze lening wordt hierdoor verlaagd met ruim $ 8 mln.

Tot de vervroegde aflossing kan worden overgegaan door de ruime deviezen-positie — ook wat de voorraad aan goud en convertibele valuta betreft — waarin Nederland thans verkeert.

Een reden te meer voor vervroegde aflossing is de omstandigheid, dat in de laatste jaren in ruime mate convertibele valuta aan de deviezenvoorraad werd toegevoegd door de verkoop aan het buitenland van Nederlandse effecten. Het wordt wenselijk geacht deze deviezen weer in de kapitaalsfeer te besteden.

Washington. — Bijna driekwart van de Amerikaanse buitenlandse handel wordt verzorgd door buitenlandse schepen — aldus het Amerikaanse instituut voor de koopvaardij. De Amerikaanse buitenlandse handel maakt slechts voor 28.8% gebruik van schepen, die varen onder Amerikaanse vlag.

Quebec. — Een troep wilde honden heeft in het dorpje Blanc Sablon, 1100 km. ten Noorden van Quebec, twee meisjes van respectievelijk 3 en 4 jaar oud, aangevallen en verscheurd.

Grieken protesteren

Churchillstraat verdwijnt

Athene. — Als protest tegen de Britse houding ten aanzien van Cyprus heeft het gemeentebestuur van Athene besloten om de Churchillstraat in Athene te herdopen in Stadionstraat.

De naam Churchillstraat was gegeven als bewijs van dankbaarheid voor hetgeen Churchill in de oorlog ook voor Griekenland had gedaan.

Zondag a.s. zullen door de studenten van de universiteit van Athene demonstraties worden gehouden, waarbij de „eed tot bevrijding van Cyprus" zal worden afgelegd.

Zo men weet is Cyprus nimmer Grieks gebied geweest. De bewoners van het eiland zijn echter voor het overgrote deel Grieken.

N.Y. Times komt op voor van Kleffens

New York. — De „New York Times" heeft in een hoofdartikel de Amerikaanse weigering om de candidatuur van Mr. E. N. van Kleffens voor het voorzitterschap van de algemene vergadering van de Verenigde Naties te steunen, levendig gecritiseerd.

Het argument, dat een Aziaat voorzitter moet zijn van een zitting, die voor het grootste deel aan Aziatische problemen gewijd zal zijn, is waarlijk niet houdbaar, aldus het blad.

De „New York Times" sprak er zijn diepe spijt over uit, dat de Verenigde Staten een houding hadden kunnen aannemen, die als een belediging kon worden opgevat voor de opmerkenswaardige kwaliteiten van Mr. van Kleffens en zijn land. Het hoopte dat de situatie op een bevredigende wijze zou worden opgehelderd.

Rome. — Ex-koning Farouk van Egypte heeft een telegram gestuurd aan de Britse Eerste Minister Sir Winston Churchill en de minister van Buitenlandse Zaken Anthony Eden, waarin hij ze feliciteerde met de succesvolle sluiting van de onderhandelingen over het Suez-kanaal.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

27

Toevallig had Jimmy het tamelijk druk. Maar hij wist, dat er iets was met Gibson en besefte, dat de ander behoefte had aan zijn tegenwoordigheid. Dus kwam hij en ging op de bank zitten die vlak onder de patrijspoort was aangebracht en spoedig zou hij zoveel van de waarheid weten, als Gibson voor hen beiden goed oordeelde.

„Ik moet je iets vertellen, Jimmy," begon Gibson, „wat maar een paar mensen weten. Val me niet in de rede en stel me geen vragen — in ieder geval niet voordat ik uitgesproken ben.

„Toen ik een paar jaar jonger was dan jij, wilde ik ingenieur worden. Ik was lang niet stom en kwam zonder moeite op de universiteit. Daar ik niet precies wist wat uiteindelijk mijn plannen zouden zijn, koos ik de vijfjarige cursus in de algemene technische physica, wat in die tijd nog een nieuwtje was. Gedurende het eerste jaar behaalde ik heel aardige resultaten — voldoende om me aangemoedigd te voelen om het jaar daarop nog beter mijn best te doen. In mijn tweede jaar was ik wel niet de eerste, maar toch stukken beter dan de gemiddelde student. En in mijn derde jaar werd ik verliefd. Het was nu wel niet bepaald voor de eerste keer, maar ditmaal was het echt.

Nu kan het feit, dat je op de universiteit verliefd wordt, zowel goed als niet goed voor je zijn. Dat hangt geheel van de omstandigheden af. Als het enkel kalverliefde is, dan heeft het noch ten goede noch ten kwade zo heel veel te betekenen. Maar is het ernst, dan zijn er twee mogelijkheden.

Het kan stimulerend werken — het kan je er toe aanzetten om je uiterste best te doen, om te willen uitblinken boven de anderen. Van de andere kant kun je er innerlijk zo door in beslag genomen worden, dat niets anders je meer iets schelen kan en je studie een fiasco wordt. Dat gebeurde in mijn geval."

Gibson verviel in een zwaar stilzwijgen, en Jimmy keek hem verstolen aan, zoals hij daar op enige afstand van hem in het donker zat. Ze bevonden zich aan de nachtzijde van het schip en de ganglichten waren half gedoofd, zodat de sterren in al hun glorie schenen, recht tegenover hen de constellatie van Leo en midden in dat sterrenbeeld het schitterend robijnen juweel, dat het doel van hun tocht was. Onmiddellijk na de zon zelf was Mars verreweg de helderste van alle hemellichamen, en reeds was de lichtende schijf met het blote oog zichtbaar. Het stralende rode licht, dat vol op zijn gelaat viel, gaf Gibson een gezond, zelfs opgewekt voorkomen, geheel in strijd met zijn ware gevoelens.

Was het waar, zo vroeg Gibson zich af, dat niemand ooit werkelijk iets vergeten kon? Het scheen nu, als was dit inderdaad zo. Hij kon nog steeds zien, even duidelijk als twintig jaar geleden, die boodschap, gehecht aan het mededelingenbord van de faculteit: „De deken van de technische faculteit wenst meneer Gibson op z'n bureau te zien om drie uur hedenmiddag." Hij had natuurlijk moeten wachten tot kwart over drie, en daar was niets aan te doen geweest. En het zou nog niet zo erg geweest zijn, was de deken sarcastisch geweest of ijzig vanuit de hoogte, of zelfs als hij was uitgevaren. Gibson kon zich nog goed die onmenselijk nette en pedante kamer voorstellen, met haar keurige kaartsystemen en rechte rijen boeken, kon zich nog herinneren, hoe de secretaresse van de deken in een hoek van het vertrek ijverig op haar schrijfmachine bezig was, terwijl ze deed, alsof ze niet luisterde.

Gibson had sympathie en respect voor de deken gekoesterd, ondanks de precieuze en pedante maniertjes van die oude man, en nu had hij hem diep teleurgesteld, wat zijn falen dubbel zo erg maakte. De deken had het hem onder de neus gewreven volgens zijn „meer-verdrietig-dan-boos"-methode, welke heel wat effectiever geweest was dan hij wist of bedoelde. Hij had Gibson nog één kans gegeven, maar hij zou die niet meer waarnemen.

Wat de zaak nog erger maakte, hoewel hij zich schaamde het te bekennen, was, dat Kathleen haar examens heel behoorlijk had afgelegd. Toen zijn resultaten bekend waren gemaakt, had Gibson haar verschillende dagen gemeden, en toen zij elkaar weer ontmoetten, zag hij in haar reeds de oorzaak van zijn mislukking. Hij zag dit nu zo duidelijk in, dat het geen pijn meer deed.

Wat volgde, was onvermijdelijk. Die ruzie op hun laatste lange fietstocht buiten, waarvan ze ieder langs verschillende wegen terugkeerden. Die brieven, die ongeopend bleven — die brieven vooral, die niet geschreven werden. Hun mislukte poging om elkaar te ontmoeten voor een vaarwel op zijn laatste dag in Cambridge. Ja, zelfs dit was mislukt. Kathleen had zijn briefje te laat ontvangen en hoewel hij tot de laatste minuut gewacht had, was ze niet verschenen.

Het had geen zin om Jimmy te spreken van de donkere maanden, die gevolgd waren. Hij hoefde nimmer te weten, wat er school achter die eenvoudige woorden: „Ik had een inzinking en kreeg de raad om niet naar de universiteit terug te keren."

Zijn hele leven zou Gibson de mannen benijden, die ten einde gevoerd hadden, wat hij slechts begonnen was — de mannen, die bij hun naam de graden en titels konden voegen, welke hij nooit bezitten zou, en die hun levenswerk zouden vinden op terreinen, die hij nooit anders dan als toeschouwer zou kennen.

Was dit heel zijn verdriet geweest, dan zou het zo erg niet geweest zijn. Maar door zijn liefde voor Kathleen op te offeren aan zijn trots had hij aan zijn hele leven een valse wrong gegeven. Zij, en door haar alle vrouwen, werden door hem vereenzelvigd met schande en mislukking. Afgezien van een paar relaties, die door beide partijen niet bijzonder ernstig werden opgevat, was Gibson nooit echt verliefd geweest.

Jimmy hoefde natuurlijk niets van dit alles te weten. Het was genoeg om hem de nuchtere feiten te vertellen en het aan Jimmy over te laten om zoveel te raden als waartoe hij in staat was. Op een dag, misschien zou hij hem meer vertellen, maar dat zou van verschillende dingen afhangen.

(Wordt vervolgd)

DE TOREN VAN BABEL VAN BINNEN

Ontdekkingen in trappentoren van Tsjoga-Zambil

(Bijzondere correspondentie)

Reeds enige eeuwen hebben kunstenaars en geleerden zich beziggehouden met de vraag, hoe de toren van Babel er uit heeft gezien. Tot nu toe namen de meeste archaeologen aan, dat de problemen, opgeworpen rond de twintig ons bekende zikkurats in Mesopotamië, voor het grootste deel betrekking hadden op hun uiterlijke vorm en de plaats die zij innamen in de eredienst. Een maand geleden echter heeft Ramon Ghirshman, hoofd van de Franse archaeologische dienst in Perzië, aangetoond dat de zikkurats of trappentorens, zoals ook de toren van Babel er een geweest is, van binnen een zeer interessante structuur vertonen.

Hij heeft zich de laatste jaren voornamelijk beziggehouden met de toren van Tsjoga-Zambil (32 km. ten Zuiden van Susa in Perzië), die plusm. 1300 voor Christus door Koning Untashhuban gebouwd is. Van de zeven verdiepingen, die samen een toren van 50 meter hoogte vormden, zijn er nog drie over.

Toen Ghirshman onder een der hoeken aan de Noord-Westkant van de toren aan het graven was, kwam hij bij toeval terecht in een witgekalkte ruimte, een soort pijpenla van 1.80 m. breed en 10 meter lang, met een hoogte van 6 meter. Dit was de eerste kamer, ooit in een zikkurat gevonden. Er bleken er nog twee te zijn, die alle via een trap naar boven toegang gaven tot het tweede terras. In een der kamers bevonden zich driehonderd geglazuurde terracotta tegels met een soort knobbel in het midden, in de andere meer dan duizend terracotta „spijkers", voorzien van een inscriptie, die aan de koning waren opgedragen.

Aan de Noord-Oostkant bleek ook een rij kamers te liggen, die echter niet door een trap te bereiken waren. Bovendien waren ze volgegooid met puin. Toen Ghirshman er twintig ton stenen en twee ton aarde uit had laten halen, vond hij een deur, die tot dan toe geblokkeerd was geweest en die toegang gaf tot een centrale ruimte in het midden van de toren, ook al weer volgestopt met stenen. Hieruit concludeert de Franse archaeoloog, dat de zikkurat niet werd gebouwd vanuit een centraal punt, maar dat iedere verdieping vanaf de grond werd opgetrokken, als de vorige voltooid was, en dus daar overheen. De open ruimte in het midden werd dus steeds kleiner. De kamers, die waarschijnlijk dienden voor een bepaalde rituele handeling bij de wijding van de centrale ruimte, werden later dichtgegooid, en konden zo aan de volgende verdieping meer steun verlenen. Misschien ook hebben ze gediend als symbolische graven voor de goden.

Om na te kunnen gaan of alle verdiepingen vanaf de grond werden opgebouwd, wil Ghirshman een schacht laten graven door de centrale ruimte, en vanuit een van de hoeken een tunnel, die deze schacht kruist.

Voor het zover is, zal echter nog wel wat werk verzet moeten worden. De heer Ghirshman heeft vorig jaar reeds een voorraad puin geruimd, genoeg om acht Liberty-schepen mee te vullen......

Een Decouville van 1899

Genevieve ontlokte Amsterdam kreten van bewondering

Alle eer voor Decouville 1899: een tweezits troontje op wielen

Beaufort 1902 had last van ingewanden

(Van een sportmedewerker in Nederland)

Wij hebben in Amsterdam persoonlijk Genevieve ontmoet. Ze stond op de Stadhouderskade onder de bomen, omringd door tientallen vereerders, die haar streelden en bewonderden met een vertederde glimlach. Voor wie dit niet duidelijk is: Genevieve is een Darracq uit 1902, een stokoude auto dus, die de hoofdrol heeft gespeeld in de befaamde gelijknamige film. Genevieve was ongetwijfeld die eer waard, want ze was een glanspunt bij de intocht van 35 overjarige auto's van de Engelse Autoveteranenclub in Amsterdam.

Amsterdam heeft zelden zulke kreten van verwondering geslaakt als onlangs toen de 35 Spijkers, Dion Boutons, Panhard Levassers, Darracq, Beaufort en wat er verder aan schone namen te vinden is, zacht ruisend als goed gesmeerde naaimachines de stad binnentrokken. Want er was reden voor deze vertedering. Neem bijv. „Le Papillon Bleu", een Panhard Levasser uit 1901, bereden door een wat rood aangelopen heer met een zeer ouderwetse pet met twee kleppen en een gigantische stofbril. Dat deze heer bij het uitstappen een Schot bleek te zijn — vanwege de rokken — verwonderde de mensen minder dan het feit, dat zulk een oud vehikel de lange reis vanuit Hoek van Holland nog had kunnen halen. Overigens alle eer voor het onderhoud van de oude beestjes. In de goede oude tijd van voor 1914, toen het autorijden nog een sport was voor jonge aristocraten met zelfmoordneigingen, droeg het uiterlijk van de auto de allure van de klasse, welke zij diende. De kleur van de wagen loog er niet om. Knalblauw, hardrood, kanariegeel, paars, rose, kortom alle kleuren van een ouderwetse statiekoets. Over alle randen waren mooie biesjes aangebracht. Maar de clou zat hem toch in koperen versieringsstukken, de enorme carbid- en petroleumlampen en vooral de welgestemde, koperen hoorn. Dat straalde allemaal in de zonneschijn, alsof het gisteren nieuw uit de werkplaats was gekomen.

Bij de Amerikanen — Ford uit 1914 — was het een beetje ordinair druk, bij de Engelsen een beetje slapjes, maar bij de Fransen was het een pronk als in een Empire-boudoir. Kijk, in zulke auto's kan men niet gewoon gaan zitten met een gezicht van: kom jongens, we zullen eens pret maken. Daarvoor kun je beter een oude taxi nemen — die waren er ook, heel hoog en met vitrage voor het raam — en geen Darracq 1902 of Panhard 1903. Zulke auto's vereisen in alle sportiviteit een beetje sfeer. De bestuurder van Genevieve gaf een staaltje van Engelse zelfbeheersing ten beste, dat ons met eerbied vervulde. Hoog en koninklijk zat hij in de fauteuil van zijn wagen, strak en dromerig naar de einder ziend, alsof hij onwetend was van de tientallen Amsterdammers, die om zijn auto's stonden te springen met alle commentaar van dien.

Wij moeten het nog wel even hebben over de oudste van het convooi, een Decouville 1899, een lief wagentje met een sierlijk koetswerk en een stang in plaats van een stuurwiel. Een tweezits troontje op wielen, dat zachtkens ratelend voortgleed over het asfalt, zonder haast. Later stond ze een beetje achteraf van de bont gekleurde veteranen, en het was haar beslist onwelgevallig, dat Jan en alleman haar ongegeneerd bekeek en beoordeelde.

De eigenaresse paste volkomen bij de Decouville. Wij hebben haar op een douarière getaxeerd; wij durfden het haar niet te vragen. Overigens waren er ook rare snaken in het gezelschap. Een Phoenix Tricar uit 1912, o.m. een gemotoriseerde wandelwagen voor bezadigde grootgrondbezitters met een lakei als bestuurder achterop.

Dit concours d'élégance van voor de eerste wereldoorlog legde in Amsterdam even aan voor een lunch, om vervolgens door te trekken naar de Snorrenstad Alkmaar, waar het de feestelijkheden kwam verhogen.

Moeilijkheden hebben zich onderweg bijna niet voorgedaan. Er was een enorme bezemwagen, waar de auto's met bestuurders in konden verdwijnen bij panne, en een escorte van gemotoriseerde Wegenwachts. Alleen een Beaufort 1902 had wat last van de ingewanden. Ze kwam hoestend binnen, tot grote ergernis van de bestuurder, die het zich moest laten welgevallen, dat een troepje Amsterdamse straatjongens haar het laatste eindje duwde. Wij hebben onder de belangstellenden de roemruchte autosloper van het Waterlooplein, Jacques Maandag, gemist. Jacques heeft twee brandweerauto's anno 1917. Misschien was hij een beetje kwaad, omdat het lidmaatschap van de Engelse Autoveteranenclub maar tot 1916 reikt.

Dit is eigenlijk maar een indringer in het gezelschap van 35 aristocratische autoveteranen, dat onlangs door Nederland trok. Een knalgeel product van het genre, dat later afdaalde tot taxi. De eigenaar heeft zeer huiselijk vitrage voor de ramen gespannen.

Tom Poes en het kunsthars-hart

1851

1951 COP. MARTEN TOONDER STUDIOS

1951. — Door de twijfel van Joost geraakte de professor in een geprikkelde stemming. Het was duidelijk, dat hij tot elke prijs het hart van de trouwe knecht bij zijn verzameling wilde voegen en dat hij er grote waarde aan hechtte hem te overtuigen.

„Ik zal u een kleine demonstratie geven!" sprak hij. „Kijk, hier heb ik een plastichart. Een goede kwaliteit kunsthars, soepel en welgevormd!"

„Doe geen moeite," zei Joost, „zo'n kunstding kan nooit een echt hart vervangen. Er zouden storingen in de bloedsomloop ontstaan, dat begrijpt een kind, als ik zo vrij mag zijn.

De geleerde haalde met een handige greep zijn eigen hart onder zijn jas vandaan en schoof het plastic-preparaat er voor in de plaats. „Ziet ge wel?" riep hij uit, terwijl hij voor het gemak zijn eigen orgaan even op een tafeltje legde. Er gebeurt niets! Ik ben zo fris als een hoentje en gevoel me vrolijk en gezond! Het betekent niets!"

Terwijl hij zo sprak werd het raam achter hem een weinig opengeduwd en een hoofd verscheen in de opening. Het was Tom Poes die buiten in de steeg stond om zijn plan uit te voeren. Onder zijn arm droeg hij een fles met sterk water en daarin dreef het hart van een haas, dat hij bij een bevriend poelies gekocht had.

Terwijl nu professor Sickbock enkele sprongetjes maakte en met armen en benen zwaaide en te laten zien hoe fris hij zich gevoelde, haalde Tom Poes snel het hazenhart uit de fles en stak het door het raam naar binnen.

De bediende Joost keek uit zijn ooghoeken toe, doch verried verder door geen enkele beweging, dat hij hem gezien had......

Boedhisten en katholieken slaags op Ceylon

Ceylon. — Een groep Boeddhisten heeft gisteren een aantal schuren en bouwstellingen in brand gestoken op de plaats, waar een Rooms-katholieke kerk gebouwd had zullen worden op Ceylon.

Het incident vond plaats in Matotamoella op 20 mijl ten Zuiden van Colombo. Hier raakte een groep opgewonden Boeddhisten slaags met een aantal katholieken.

De premier van Ceylon, sir John Kotelawala heeft onmiddellijk nadat het incident hem ter ore was gekomen, een verklaring uitgegeven, waarin hij alle betrokkenen oproept „zich te beheersen" en de vrede te bewaren. „Ceylon behoort aan alle gemeenschappen en religieuze groeperingen die er wonen," zo zeide de premier in zijn verklaring.

Beroepsvoetbalbond niet „au serieux"

Amsterdam. — De Amsterdamse politie heeft de heer M.H.G. „perschef" van de Algemene Beroepsvoetbalbond, de derde organisatie, die Nederland op het gebied van de voetbalsport kent, verdacht van verduistering, gearresteerd. Zonder te betalen heeft de heer G. zich achtereenvolgens in het bezit gesteld van een stencilmachine, een schrijfmachine, een bandrecorder, vijf schrijfmachines en een kantoorinventaris.

De Algemene Beroepsvoetbalbond schijnt kort geleden te zijn opgericht. De leiding er van heeft van het begin af een zeer onbetrouwbare indruk gemaakt en is dan ook nimmer au sérieux genomen.

Duif brengt opschudding

Wenen. — Een bericht, dat alle dierenvrienden in verrukking zal brengen en dat ieder ander ook gerust het wat koude hart kan verwarmen. Met huilende sirenes stoof een brandweerauto 's avonds op topsnelheid door de Weense straten. Bij een gebouw zette men in vliegende haast een 30-meter hoge ladder op, de duizenden toeschouwers keken al vergeefs uit naar wolken rook en hel-gele vlammen. Ze zagen slechts één brandweerman omhoog gaan tot aan het topje van de daklijst van een huis en daar uiterst behoedzaam een duif, die met een poot aan een regenpijp was vastgevroren, loshalen en naar beneden brengen.

Het spook der opera op heterdaad betrapt

Milaan. — Heel behoedzaam ging de deur van een kleedkamer in de Scala Opera open, een zwart-gehandschoende hand verdween in een der zakken van een costuum van de danser, die deze kleedkamer gebruikte en de hand van een politieman greep daarop de dief in de nek. Want een dief was hij, dit „spook van de opera". Wekenlang had iemand kans gezien voortdurend geld te stelen uit de kleding van de acteurs, die in het Scala optraden, totdat hij het eindelijk een keer te veel deed. Het „spook van de opera" bleek een der knechten van het Scala te zijn.

President Heusz huldigt Fangio

Juan Manuel Fangio, de Argentijn, heeft dezer dagen op de Nürburgring met zijn nieuwe Mercedes Benz-racewagen de Grote Prijs van Europa gewonnen en daarmee tevens het wereldkampioenschap behaald. President Heusz van West Duitsland kwam hem persoonlijk gelukwensen en huldigde hem met een enorme krans.

Vals alarm

Porto Azzurro. — Vele inwoners van het vissersdorp op Elba verlieten in het holst van de nacht hun woningen en vluchtten naar het binnenland. Ze keerden eerst terug, toen de autoriteiten hun met de hand op het hart verzekerd hadden, dat de vreemde voorwerpen, die vissers op de kust hadden zien aandrijven, geen mijnen waren, maar op drift geraakte boeien. Deze boeien hadden dienst gedaan om de plaats te markeren, waar het Engelse Comet-vliegtuig, dat op 10 Januari boven dit dorp was geëxplodeerd, in zee was gestort.

EEN RARE VERGISSING

Berlijn. — Het bericht van de dood van de Westberlijnse advocaat dr Conrad Doebeke is door de Oostberlijnse autoriteiten herroepen. „Er is bij het doorgeven van zijn overlijdensbericht een vergissing gemaakt", zo luidde het communistische commentaar.

Vanwege het hospitaal was de echtgenote van Doebeke opgebeld om haar zijn dood te melden. Toen zij enkele uren later het hospital opbelde om nadere gegevens te verkrijgen, werd haar medegedeeld, dat men zich vergist had.

Kanttekeningen uit Londen

(Van onze Londense correspondent)

Er was een vriend bij ons thuis, die een boekje had geschreven en die meende dat het boekje niet volledig zou zijn zonder een fraai plaatje. Kenden wij iemand die een fraai plaatje kon maken? Wij kenden inderdaad iemand die een fraai plaatje kon maken. Wij dachten aanstonds aan onze vriendin Zoë, die in haar slankheid, haar huidskleur en haar denkvermogen meer gelijkenis vertoont met een asperge dan wij voor mogelijk hadden gehouden in de jaren voorafgaand aan onze eerste gedenkwaardige ontmoeting met deze dame, die bij haar vrienden bekend staat onder de naam The Yellow Peri, de Gele Elf. En wij zijn ervan overtuigd dat de wezenlijke overeenkomst tussen Zoë en een asperge nog verder gaat. Want, indien asperges konden spreken, zouden zij spreken met het lauwe ivoren accent van de Yellow Peri. Zij zouden waarschijnlijk eveneens dezelfde conversatie techniek volgen. Want Zoë, waarvan de lange vingeren een geheel eigen nerveus bestaan leiden zodra zij zich rond een potlood of penseel strengelen, is de mening toegedaan dat een conversatie bestaat uit een ononderbroken monoloog waarin Zoë haar geest ledigt zoals, zij het dan ook in sneller tempo, een gemeentereinige een vuilnisbak omkeert een ledigt in de vuilniswagen. Deze techniek maakt het voor degenen die de meer gangbare ouderwetse conversatiemethodes volgen enigszins moeilijk iets onder Zoë's aandacht te brengen. Doch wij besloten een poging te wagen onze vriend aan een fraai plaatje te helpen en grepen naar onze telefoon. Doch wij waarschuwden onze vriend dat hij niet al te optimistisch behoorde te zijn omtrent de uitslag.

Zoölogisch gesprek

Wij draaiden het nummer van Zoë en weldra weerklonk de luie lauwe stem van de Yellow Peri aan het andere eind van de lijn. „Zoë," begonnen wij hoopvol, „je spreekt met..." Maar verder brachten wij het niet. „Ga weg," weerklonk het in onze oren, „kun je niet horen dat ik slaap?" (het was half twaalf in de morgen), en op hetzelfde ogenblik hoorden wij een luid snurkend geluid alsof ergens een rhinoceros langzaam werd gewurgd. „Zoë," hernamen wij, trachtend het snurklawaai te overstemmen, „je spreekt met..." „Ga weg," zei Zoë, „ik ben een weeskind en ik ben twee maanden ten achter met de afbetaling op de frigidaire, die bovendien kapot is. Hoe durf je met me praten als ik slaap? Er is trouwens in het huis niets te drinken. Richard heeft de laatste fles sherry gestolen en een gat gebrand in 't vloerkleed in met een van zijn afschuwelijke Russische sigaretten. Hij krijgt vast longkanker, maar hij heeft beloofd mij een strohoed mee te brengen van Capri. Wat ik met een strohoed moet beginnen, mag Joost weten. Ik lijk zonder strohoed al voldoende op nicotine, en zou er nu op Capri niets anders te koop zijn dan strohoeden? Wat een saai bestaan. Ga weg. Ik slaap." En met deze woorden verbrak zij de verbinding.

Onze vriend die vanzelfsprekend alleen onze bescheiden bijdrage tot de conversatie had kunnen horen en die ongetwijfeld met enig ongeduld had zitten wachten totdat eindelijk het begeerde mooie plaatje ter sprake zou komen, keek enigszins verbaasd toen wij de hoorn op de haak legden. „Wat is er aan de hand?" vroeg hij nieuwsgierig. Wij haalden onze schouders op en draaiden opnieuw Zoë's nummer. En daar gleed wederom de stem van Zoë lauw en traag in ons oor. „Dat is vanmorgen de derde keer dat je mij belt, en ik heb al eerder gezegd: vandaag niet. Ik heb nog groenten in de keuken van veertien dagen geleden. Ik heb al tien dagen niet gegeten en het bevalt me best. En zo leef je veel goedkoper. Ik mis alleen de knoflook en de worteltjes." „Zoë," zeiden wij, toen zij ophield om adem te halen, „je spreekt niet met de groenteboer, je spreekt..." „Dat is een pak van mijn hart," antwoordde de Gele Elf opgelucht. „Je weet niet hoe moeilijk het is samen te wonen met een keuken vol groenten die niemand meer wil eten. Ik heb ze aangeboden aan het weeshuis om de hoek, maar die zeiden dat ze alleen verse groenten geven aan de weeskinderen. Alsof ik niet zelf een wees ben! Ik ben langer wees dan wie dan ook en ik weet er alles van. Praat me niet van wezen. Ik zei gisteren nog tegen Bob, die mij voor de elfde maal een huwelijksaanzoek deed, dat ik dan al een wees mocht zijn, maar dat ik mijn zelfrespect heb bewaard en dat ik niet met hem hoef te trouwen, ook al ben ik maar een wees. Ik heb tegen Bob gezegd dat ik niet van huwelijksaanzoeken houd waarbij een man niet op zijn knieën valt, en dat hij mij bij zijn twintigste huwelijksaanzoek mee uit eten moet nemen, want dat is een soort jubilee — of is dat vijf-en-twintig? — maar aan, als mijn vasten nog niet afgelopen is. Bovendien, wat moet ik tegen Richard zeggen, die mij al negen keer heeft gevraagd met hem te trouwen, ofschoon hij weet dat ik alleen maar wil trouwen met een man met een snor en blauwe ogen?" „Zoë," onderbraken wij haar, „je spreekt met..." „Hou je mond," zei Zoë kribbig, „jullie spreken tegenwoordig altijd tegen. Je had Annie gisteren moeten horen. Ik kon er geen speld tussen krijgen, en ze had mij een jonge hazewind beloofd. Maar dacht je dat ze de hond meebracht? Geen kwestie van. Er was in geen velden of wegen een hond te zien, laat staan een hazewind. Wat ik trouwens in mijn flatje met een hazewind moet beginnen is mij een raadsel. Ik wou veel liever een paar marmotten hebben, maar niemand schijnt je ooit meer marmotten aan te bieden als je eenmaal de veertig jaar gepasseerd bent." „Zoë," zeiden wij wanhopig, „je spreekt met...." Maar Zoë sprak niet met Zoë had opnieuw de hoorn opgehangen.

Boeddhistisch spreekuur

Er zit niets anders op," zeiden wij gelaten tot onze vriend, die nog verbaasder keek dan voorheen, „dan naar haar toe te gaan." En dus gingen wij op weg. Zoë woont niet ver van ons vandaan op de vierde verdieping van een flatgebouw zonder lift. Toen wij hijgend haar voordeur bereikten, tilden wij, die vertrouwd waren met de gewoonten des huizes, de mat op en raapten de huissleutel op die wij in het slot staken. Onze vriend, die zoölogisch onvoldoende geschoold was, protesteerde. „Je kunt toch maar niet zo naar binnen gaan," zei hij verontwaardigd. „Zou je tenminste niet liever eerst bellen?" „De bel werkt niet," antwoordden wij. „Zoë heeft zelf de leiding doorgesneden. Zij houdt niet van bellen of kloppen, en weigert naar de voordeur te komen om iemand binnen te laten."

Wij betraden de flat en wij liepen op de deur van de zitkamer toe. Wij klopten luid op de deur en een vertrouwde stem riep ons toe: „Ga weg, ik ontvang vandaag alleen Boeddhisten." Wij openden derhalve de deur en konden bijna het hart van onze vriend horen stilstaan van verbazing, toen hij na ons de kamer binnentrad. Het was inderdaad een interessant schouwspel dat zich voor onze ogen ontplooide. Zoë zat, gehuld in een lange japon van zwart fluweel, op de rand van de divan. Voor haar op de grond lag een groot vel wit papier en Zoë was bezig dit vel te beschrijven met een crayon, geklemd tussen de tenen van haar blote voet.

„Wat zit jij in 's hemelsnaam te doen, Zoë?" vroegen wij, ofschoon wij ons niet langer plegen te verbazen over de vreemde dingen die Zoë het leven aandoet. „Ik zit het Engelse volkslied op te schrijven," zei Zoë. „Weet je," vervolgde zij, zich wendend tot onze verbijsterende vriend, die zij nooit van naar leven had gezien, „het Engelse volkslied is de grootste grap van de Engelse geschiedenis. Vooral wat er in staat over de vuile buitenlanders. Als ik in de put zit, hoef ik alleen maar ons volkslied te zingen om uren lang te zitten schateren van de lach." „Je bent natuurlijk al getrouwd," voegde ze hier eensklaps peinzend, aan toe. „Alle mooie mannen zijn altijd al getrouwd. Er is geen aardigheid aan."

„Mag ik mij voorstellen?" stotterde onze vriend, wiens gezicht vuurrood was geworden. „Nee," antwoordde Zoë, „ik zal je voortaan Harry noemen, anders wordt het voor mij veel te ingewikkeld. Wil je in de bar kijken om te zien of er iets te drinken is?"

Onze vriend keek zoekend om zich heen in de chaotische wanorde van japonnen, schildersjassen, nylon kousen, haarborstels, lege vazen, fel gekleurde kussens, en stoelen bedekt met boeken en tekenpapier met half-voltooide tekeningen en doeken. „Waar is de bar?" vroeg hij tenslotte hulpeloos. „Onder de divan," antwoordden wij. Onze vriend bracht vanonder de divan een fles Martini te voorschijn. Zoë was ondertussen al babbelend voortgegaan met het opschrijven van het Engelse volkslied. „Harry," zei ze tot ons (wij heten niet Harry, maar Zoë noemt, op twee uitzonderingen na, al haar mannelijke vrienden en kennissen Harry), „Harry, weet je wie eergisteren hier was? Mijn oom Gerald! Hij wou natuurlijk geld lenen. En weet je waar hij vandaan kwam? Van Denemarken? Wist jij dat in Denemarken alle jenever naar anijs smaakt, of naar drop of zoiets? Het verwondert mij niets van Denemarken. Het komt altijd uit. Toen ik voor het eerst wodka dronk, begreep ik opeens waarom de Russen communistisch zijn. Bovendien eten ze rauwe augurken bij de wodka, met zout, en slaan ondertussen hun vrouwen en zingen „An der Wolga" in het Russisch."

„Juffrouw Zoë," zei onze vriend bedeesd. „Hou je mond," zei Zoë. En ze vervolgde triomfantelijk: „Het is af," en wees met haar blote voet op het eerste vers van het Engelse volkslied dat zij in sierlijke letters had voltooid op het vel papier. „En nu ga ik het zingen," zei Zoë, „en jullie moeten in de houding gaan staan."

„Ik weiger in de houding te gaan staan," zeiden wij op luide toon, Zoë overstemmend die aanstonds een nieuwe conversatie was begonnen. „Wij gaan weg," zeiden wij op nog luider toon. „En deze mijnheer wil een plaatje van je hebben." En toen zijn wij op een draf heen gegaan.

Drie weken later belde onze vriend ons op. Hij had zojuist zijn plaatje afgehaald bij Zoë. Hij vertelde ons dat het hem meer dan twee uren van Zoë's conversatie had gekost, alvorens hij een gelegenheid had gekregen om haar duidelijk te maken wat hij van haar verlangde. Zoë had aanstonds beloofd het begeerde plaatje voor hem te maken onder voorwaarde dat hij haar een paar schoenen zou kopen bij wijze van honorarium. En nu had hij het plaatje in zijn bezit. „Was het mooi?" vroegen wij. „Magnifiek." antwoordde onze vriend. „Ik heb zelden een zo volmaakte tekening gezien. Maar ik weet niet goed wat ik er mee moet aanvangen." „Waarom niet?" vroegen wij belangstellend. „Het is een tekening van een moeder-giraffe met haar jong," antwoordde onze vriend ietwat neerslachtig. En die neerslachtigheid konden wij begrijpen. Want het boekje waarvoor onze vriend het plaatje nodig had ging over de forellenvangst in de Schotse hooglanden.

Het was inderdaad een interessant schouwspel.

Tussen neus en lippen

Goedhartig

In Harewood in Engeland bracht de publieke telefooncel steeds meer geld op dan voor het aantal gevoerde gesprekken betaald behoefde te worden. Bij een ingesteld onderzoek bleek, dat een oude dame geregeld munten in de daarvoor bestemde gleuf deed zonder te telefoneren. Zij had n.l. gehoord, dat die stakkerds van telefonisten zo weinig verdienden.

Vechten tegen de dood

Volgens Radio Moskou nemen Russische geleerden op het ogenblik proeven op oude mensen, die zij bloedtransfusies toedienen en zuurstof laten inademen om hun levensduur te verlengen. Zij hopen erin te slagen de mensen 150 jaar te doen leven. Bij een inwoner van Kiëf, die al 117 jaar is, zou door deze methoden de gezondheidstoestand zodanig verbeterd zijn, dat hij weer flink en opgewekt is en zelfs een reis langs de kust van de Zwarte Zee heeft kunnen maken. Of velen in de Sovjet-Unie erg gebrand op een uitzonderlijk lang leven zijn, schijnen de experimenterende Russische geleerden zich niet af te vragen.

Dominee

Het volgende verhaal is niet gloednieuw meer, maar te bijzonder om hier niet alsnog verteld te worden. Op de Eerste Kerstdag besteeg dominee Frederick W. Densham in het granieten kerkje te Warleggen in Cornwall in het gebruikelijk ornaat de preekstoel. Hij las de dienst van The Church of England voor, zong de voorgeschreven gezangen, las het Kerstevangelie en preekte over de christelijke charitas. Hij deed dit alles echter in 'n volkomen lege kerk, want hij wordt al sinds 18 jaren door de 160 zielen van zijn gemeente geboycot, omdat hij in 1934 geweigerd heeft zijn pastorie ter beschikking te stellen voor het houden van een „whist-drive."

Dominee Densham is 83 jaar oud. Hij komt uit Devonshire. „Cornwall heeft iets tegen Devonshire", verklaarde hij. „Er zijn Cornishmen, die een jaar lang een steen bewaren om je er dan mee te gooien. Mij gooien ze sinds lang met stenen. Ze willen alsmaar, dat ik mijn functie opgeef, maar ik denk er niet aan."

Alleen in de vacantie, wanneer touristen het kerkje bezoeken, heeft hij toehoorders. Hij is vegetariër, geheel-onthouder en niet-roker. Zelfs de Engelse thee versmaadt hij. Hij verdient 219 pond per jaar en moet daarvan ook de kerk onderhouden. Hij heeft het daarmee zo druk, dat hij zich nooit eenzaam voelt.

Slaap, kindje, slaap

De marine-kampioenschappen

Willemstad. — De agenda der komende Marine kampioenschappen 1954 ziet er als volgt uit:

1. **Schietwedstrijden** geweer en pistool, resp. op de schietbanen te Hato en de pistoolbanen marinierskazerne Suffisant, op Woensdag 18, Donderdag 19 en Vrijdag 20 Augustus, aanvang 7 uur.

2. **Athletiekwedstrijden** op het sportterrein van de marinierskazerne Suffisant, op Zaterdag 21 Augustus (loopnummers) en op Maandag 23 Augustus (overige nummers), aanvang 07.30 uur.

3. **Zwemwedstrijden** in het zwembad a h Rif, op Maandag 23 Augustus, aanvang 14.30 uur.

4. **Voegibal** (halve competitie).
a. Woensdag 4 Augustus 16 uur: MLD — MBS; b. Zaterdag 7 Augustus 16 uur MBS — VSP; c. Zondag 8 Augustus MSV — MLD; d. Woensdag 11 Augustus 16 uur MSV — VSP; e. Zaterdag 14 Augustus 16 uur MLD — VSP; f. Zondag 15 Augustus MSV — MBS; g. Woensdag 18 Augustus 16 uur 52 Inco — MLD; h. Donderdag 19 Augustus 16 uur; 52 Inco — MBS; i. Vrijdag 20 Augustus 52 Inco — MSV; j. Zondag 22 Augustus 52 Inco — VSP.
De wedstrijden a t m i worden gespeeld op het sportterrein van de marinierskazerne Suffisant. Wedstrijd j. op een nader bekend te stellen terrein.

5. **Volleybal** (halve competitie)
Woensdag 18 Augustus op de banen van de sportclub „Asiento" te Negropont, aanv. 18.30.

6. **Waterpolo** (halve competitie)
Donderdag 19 Augustus in het Zwembad a h Rif, aanvang 13.— uur.

7. **Prijsuitreiking** op Maandag 23 Augustus in de cantine van de marinierskazerne Suffisant .aanvang 20.— uur.

Na de prijsuitreiking zal door personeel van de marinierskazerne Suffisant een cabaret-programma worden verzorgd, waarna een groot kampioensbal zal worden gehouden. Toegang uitsluitend voor militairen en hun gezinsleden alsmede voor dames introductie.

David Capriles met verlof

Willemstad. — Gisteravond is met het Pan American vliegtuig naar Puerto Rico vertrokken, de heer David I Capriles, voorzitter van de N.A.B.L.O. en fractieleider van de K.V.P. in de Eilandsraad Curaçao. De heer Capriles, die vergezeld is van zijn twee dochters (de overige leden van zijn gezin bevinden zich reeds in San Juan) zal drie weken in Puerto Rico verblijven met verlof.

Wij wensen de heer Capriles een prettig verlof en tot spoedig weerzien op „dusji Corsouw".

Is er iets van U bij ?

Willemstad. — In de afgelopen week **zijn gevonden**: goudkleurig herenpolshorloge merk *„Oberon"* voorzien van een crèmekleurig; lederen band (gevonden op 9—7—54 op Seroe Loraweg); étui met 5 sleuteltjes; zwarte damesportemonnaie inhoudende een geldsbedrag; zwarte dameshandtas inhoudende een geldsbedrag, een bruine rozenkrans,, een zakdoek en een potlood; bruin lederen étui inhoudende een leesbril met bruin montuur; grijze vulpen merk *„Easterbrook"*; wit kinderhandtasje waarop hond met kettinkje; kinder zonnebril, wit montuur waarop cowboy en 2 pistolen; zonnebril met blank montuur; autobelastingnummerplaat 9176-C; papieren tas inhoudende een paar damesschoenen, goudkleurig; 1 kinderhandtasje; huissleutel aan zakdoek. 1 sweather en 1 blikje melk en een herenrijwiel merk *„Humber"*.

Verdere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op kamer 5 van het Hoofdbureau van Politie, tel. 1902.

Deze radiografisch overgebrachte foto toont de Engelse athleet Roger Bannister, die het lint doorbreekt en daarmee in Vancouver voor de tweede maal de „wondermijl" besluit, ditmaal in de nog „wonderlijker" tijd van 3 min. 58.8 sec., de snelste tijd uit zijn gehele loopbaan. De Australische loper John Landy moest genoegen nemen met de tweede plaats, maar bleef eveneens onder de vier-minuten-grens (rechts). Richard Ferguson (Canada) werd derde en Victor Milligan van Noord-Ierland eindigde als vierde. De wedstrijd werd gelopen op de laatste dag van de Spelen van het Britse Gemenebest.

Asiento-Madurosons

Suffisantdorp. — Hedenavond 20.00 uur zal het eerste elftal van „Asiento" de strijd aanbinden in het Suffisantstadion tegen de jongens van„ Maduro & Sons".

REKENINGEN WORDEN AFGESLOTEN

Willemstad. — Het slot der rekening van de uitgaven en ontvangsten over 1949 wordt vastgesteld als volgt:

De uitgaven hebben bedragen ƒ 59.540.547.06, de ontvangsten ƒ 61.176.975.56½, zodat het batig slot der rekening bedraagt ƒ 1.636.428.50½.

Onder de raming van de middelen en inkomsten ter goedmaking van de uitgaven over het dienstjaar 1952 werd als batig saldo over 1949 opgenomen ƒ 1.500.000.—, welk bedrag als ontvangst werd verantwoord. Het te weinig geboekte bedrag groot ƒ 136.428.50½. dient alsnog als ontvangst ter begroting 1954 te worden gebracht.

1950

Het slot der rekening van de uitgaven en ontvangsten over het dienstjaar 1950 wordt vastgesteld als volgt:
De uitgaven hebben bedragen ƒ 56.958.968.31 en de ontvangsten ƒ 60.597.580.73½.
Het batig slot der rekening bedraagt ƒ 3. 638.612.42½.

Onder de raming van de middelen en inkomsten ter goedmaking van de uitgaven over het dienstjaar 1952 werd als batig saldo over 1950 opgenomen ƒ 3.400.000.—, welk bedrag als ontvangst werd verantwoord. Het te weinig geboekte bedrag groot ƒ 238.612.42½, dient alsnog als ontvangst ter begroting 1954 te worden gebracht.

Niet zonder incidenten

Goa. — Helemaal zonder incidenten is de dag van gisteren in Goa toch niet verlopen. Reuter maakt er tenminste melding van dat de ruïne van het Fort van Tiracol, dat gisteren door de demonstranten werd „veroverd", thans weer door de Portugese politie is bezet zonder dat er bloed heeft gevloeid. Van het Fort van Tiracol waait thans weer de Portugese vlag.

Grootscheepse falsificatie in Lübeck's Marien-Kirche

Proces in Duitsland over vervalste muurschilderingen

Berlijn. — Dezer dagen kwam het grootste Duitse schandaal op het gebied van kunstvervalsingen voor de rechtbank. Na de oorlog werden in der Marien-Kirche te Lübeck muurschilderingen uit het jaar 1300 ontdekt, die door deskundigen, kunsthistorici en professoren als het „Wonder van St. Marien" werden beschouwd en door de stad Lübeck tot aanleiding werden genomen, om de Marien-Kerk met onnoemelijk zware offers na het bombardement te herstellen. Nu heeft de restaurateur bekend, dat het een vervalsing is, die hij zelf heeft gepleegd en hij en zijn baas stonden dezer dagen voor de rechtbank, die zich met een aanklacht, vervat in een stuk van 160 pagina's, gedurende drie maanden zal moeten bezig houden.

Het gaat dus hier om een nieuwe affaire-Van Meegeren, onder andere omstandigheden, uit andere motieven, maar wederom is het een vervalsing van enorme afmeting, die door prof. Wehlte, die voor de rechtbank als expert optrad, een „culturele misdaad" genoemd werd.

Het gebeurde als volgt: de Marien-Kerk te Lübeck, die in 1310 werd voltooid, was het voorbeeld van de bekende baksteengothiek, die langs de Oostzee prachtige monumenten schiep. In de tweede wereldoorlog werd deze kerk door de bombardementen erg gehavend, maar en ondekte, zoals trouwens meer in Duitsland is gebeurd, onder de door de hitte van het vuur gebarsten kalk schilderijen uit de 13de eeuw. Dit was voor de bondsregering dan ook een doorslaggevend motief, om geld voor het herstel van de kerk ter beschikking te stellen, om deze schilderijen, die tot nu onbekend waren, te redden. Men riep de Berlijnse restaurateur Dietrich Fey en diens medewerker Malskat te hulp en deze begonnen de prachtige gothische heiligenvoorstellingen bloot te leggen.

Uit geheel Duitsland en ook uit het buitenland kwamen de bewonderaars, die vol lof waren over de pracht van de kleuren, die door het minutieuze werk van de restaurateurs geheel gered werden. Er verschenen, precies als in het geval Van Meegeren, natuurlijk meteen wetenschappelijke publicaties, zelfs een dissertatie over de kunstwerken, en de Duitse P.T.T. liet zich niet onbetuigd en gaf een speciale postzegel met een van deze heiligenbeelden in een oplaag van twee millioen stuks uit. Het hoogtepunt bereikte de algemene belangstelling op het zevende eeuwfeest van de Marienkerk, dat op 1 Sept. 1951 gevierd werd en waarbij alle schilderingen in volle glorie aan het verraste publiek getoond werden.

Maar de ontnuchtering zou spoedig volgen. De medewerker van Fey, Malskat, begon te vertellen, dat hij de schilderingen zelf vervaardigd had. De verantwoordelijke persoonlijkheden en de leidende instanties in Lübeck wilden hem met alle nadruk tot zwijgen brengen en volgens de „Frankfurter Allgemeine Zeitung" heeft men zelfs getracht hem geld aan te bieden, als hij maar niet zulke belachelijke verhaaltjes rondstrooide. Maar Malskat hield vol en net als Van Meegeren gedwongen, kon Malskat vrijwillig aantonen, dat hij in staat was de prachtigste tekeningen en schilderijen uit de Middeleeuwen te vervaardigen, meer nog, hij beweerde, dat hij zulke „oude" werken na de oorlog in groten getale verkocht had.

Zo werd Malskat een aanklager tegen Fey en tegen zichzelf, maar ook tegen de leiding van de kerk, de stad en de wetenschappelijke deskundigen, want hij beweert, dat zij van de onechtheid van de schilderijen op de hoogte waren.

Men kan zich gemakkelijk indenken dat deze beweringen een enorm schandaal veroorzaakten, dat nog lang niet afgelopen is.

Inderdaad zal er, evenals in het proces-Van Meegeren, heel wat vrolijkheid ontstaan, als men de enthousiaste oordelen van de kunsthistorici zal voorlegzen, die aan de echtheid van de schilderijen geloofden.

Schorsings-besluit verschenen

(Vervolg van pagina 1)

de sanctie alleen toe te passen, wanneer het raadslid inderdaad in verband met een transactie als in artikel 26 der Gemeentewet bedoeld, zijn positie als zodanig tot behartiging van zijn economische belangen heeft misbruikt, en zodanig nastreven van bevoordeling na bedoelde wijziging der Gemeentewet, dan ook steeds als vereiste voor toepassing van artikel 28 der Gemeentewet is beschouwd;

dat nu bij geschorste zodanig streven naar bevoordeling zou hebben voorgezeten, is niet alleen niet gebleken, maar is zelfs van de zijde van hen van wie de beschuldiging is uitgegaan, nimmer beweerd.

Het Landsbesluit merkt voorts nog op, dat reeds het ontbreken van winstbejag een ernstige grond zou opleveren om de schorsing voor niet gerechtvaardigd te houden;

dat hij (Yrausquin) immers naast het reeds vermelde verweer doorlopend heeft volgehouden, dat hij bij de „T.E." in het geheel niet is betrokken, welke beide verweren op zichzelf naast elkander bestaanbaar zijn, maar de vraag is opgeworpen of niet wellicht de inschrijving in het Handelsregister van J. D. Yrausquin, broeder, van de geschorste, als eigenaar van de „T.E." een schijnhandeling is, dienende om de eigendom van de geschorste te bemantelen;

dat, zo deze verdenking gegrond zou blijken te zijn, voorts de vraag zou kunnen rijzen of niet de bedoelde camouflage zijn reden vond juist in het bewustzijn dat „T.E.", wanneer geschorste daarvan eigenaar zou zijn, niet transacties met het eilandgebied zou mogen doen van de soort als hebben plaats gevonden.

Wie is eigenaar?

Ten gunste van de mening, dat geschorste eigenaar zou zijn, kunnen worden aangevoerd:

1. geschorste zou uiting gegeven hebben aan de wens zich na zijn uittreden uit de Eman Trading Company opnieuw in het bedrijfsleven op Aruba te interesseren; echter is de aankoop van „T.E." toen nog enige maanden uitgebleven, terwijl die aankoop naar alle waarschijnlijkheid ook vroeger wel mogelijk moet zijn geweest;

2. een ander heeft de zaak namens geschorste gekocht;

3. betaling heeft plaats gehad door verrekening met een vordering van geschorste op een derde. Het is echter duidelijk, dat geschorste in deze handelwijze voordeel kon zien ook als hij in werkelijkheid voor rekening van zijn broeder kocht;

4. geschorste heeft tegenover de verhuurder van het pand, waar de zaak gevestigd was, niet ontkend eigenaar te zijn van de zaak; wel is later van de zijde van „T.E." aan de verhuurder verzocht de naam van geschorste niet op de huurkwitanties te vermelden, respectievelijk door te halen, doch ook toen is de broeder van geschorste niet ter sprake gekomen;

5. geschorste ontkent niet zich met de zaken te hebben bemoeid; zo bv. bij het kopen van een Linotype-machine en bij andere gelegenheden, welke wijzen op een vrij belangrijke zeggenschap van geschorste in het bedrijf;

6. van enige bemoeiing van de broeder van geschorste met de zaak blijkt niets, behalve de niet te controleren bewering van P. Croes, dat hij geregeld de zaken op Curaçao met hem ging bespreken.

Ten gunste van de mening, dat J. D. Yrausquin, broeder van de geschorste, eigenaar van „T.E." zou zijn, kunnen worden aangevoerd:

1. degene, die namens geschorste de zaak kocht, verklaart, dat geschorste hem reeds vóór de aankoop zou hebben gezegd, dat dit de bedoeling was;

2. de inschrijving in het Handelsregister op de dag zelf van de koop;

3. de volmacht van J. D. Yrausquin aan P. Croes, waarvan gezien die inschrijving de datum niet behoeft te worden betwijfeld;

4. de door geschorste overgelegde brieven van zijn broeder, welker authenticiteit en datum eveneens aan de inschrijving een zekere waarschijnlijkheid ontlenen.

Het Landsbesluit merkt op, dat de inschrijving in het Handelsregister bijzondere betekenis bezit; dat, indien deze inschrijving camouflage is, zelfs een broeder, niet zo gemakkelijk zal toestemmen, wanneer hij voor de verbintenissen van het bedrijf aansprakelijk is; dat voor de overtreding van valselijk aan het Handelsregister opgeven als zou J. D. Yrausquin eigenaar van „T.E." zijn, geen voldoende bewijs aanwezig wordt geacht en dat zulks echter nog geenszins beslissend is voor de toepassing van artikel 13 der Eilandenregeling, waar dit voorschrift immers ook toepasselijk zou zijn indien geschorste in de transacties van „T.E." rechtstreeks of zijdelings deel zou hebben gehad.

Het Landsbesluit wijst er voorts op dat uitsluiting van een gekozen vertegenwoordiger uit zijn ambt een beslissing is van niet minder gewicht dan een strafrechtelijke veroordeling.

Het Landsbesluit accentueert de goede trouw van Yrausquin en concludeert dat verdere handhaving van de schorsing, niet in overeenstemming is te brengen en zulks op twee, elk op zichzelf reeds afdoende gronden: vooreerst omdat ten aanzien van geschorste niet voldoende bewezen is dat hij een der handelingen verboden in het eerste lid c van artikel 13 der Eilandenregeling zou hebben begaan, terwijl evenzeer niet bewezen is dat geschorste, zo hij al zou hebben verborgen dat hij in enigerlei mate belang had bij de zaken van „T.E.", dit zou hebben gedaan om te bedekken dat hij zich aan zodanige handelingen schuldig maakte;

en tweedens omdat — gegeven dit laatste — dan de mogelijkheid moet worden erkend dat geschorste te goeder trouw overtuigd zou zijn geweest, dat de geenszins bewezen maar in de voor hem ongunstige veronderstelling door hem gevolgde handelwijze niet met artikel 13 der Eilandenregeling in strijd was.

Op grond van al het vorenstaande moet worden geconcludeerd dat toepassing dier sancties met het toepasselijke recht onverenigbaar zou zijn; en besluit de schorsing bij besluit van de eilandsraad van het eilandgebied Aruba dd. 16 Maart 1954 van J.E. Yrausquin als lid van die eilandsraad op te hebben.

Schorsing Croes

Het Landsbesluit t.a.v. Croes heeft grotendeels dezelfde overwegingen, slechts de positie van de heer Croes (bedrijfsleider) is anders. Het Landsbesluit merkt voorts op, dat Croes zijdelings noch rechtstreeks deel had in enige transactie van de onderneming.

De slotconclusies, die de opheffing van het schorsingsbesluit voorafgaan zijn dezelfde als die van Yrausquin.

„Goa is van ons"!

Portugese kruiser bij Tiracol in actie?

Lissabon. — In Lissabon deden zich gisteravond grote demonstraties voor, waarbij de demonstranten Portugese vlaggen droegen en o.a. riepen "Goa is van ons".

Uit New Delhi wordt gemeld dat op een bijeenkomst van „de bevrijders van Goa" de volgende stappen die ondernomen zullen worden overwogen zijn. Er zouden 5000 vrijwilligers voor Goa klaar staan om het Portugees gebied binnen te marcheren.

Volgens een lezing in Indische bladen zou de herovering van het fort Tiracol gepaard zijn gegaan met een bombardement van een Portugese kruiser, terwijl Portugese troepen onder dekking van mitrailleurvuur aan land gingen. In andere berichten zou hebben gestaan, dat het duidelijk was dat het oorlogsschip met „losse flodders" had geschoten omdat er geen schade was aangericht.

Intussen is het niet duidelijk of er van de zijde der „bevrijders" nieuwe grootscheepse acties te verwachten zijn, dan wel dat de onrust zal blijven bestaan door het optreden van kleine groepjes demonstranten.

Jamaica stimuleert Brits Caraibische federatie

Kingston. — Het gouvernement van Jamaica heeft besloten toe te treden tot de overeenkomst waarbij een Brits-Caraibische scheepsvaartdienst tussen de verschillende Britse eilanden zal worden onderhouden. Als aandeel van Jamaica in het aan de dienst te verlenen subsidiebedrag is een bedrag van Naf. 76.750 per jaar gedurende drie jaren genoemd.

Men beschouwt deze zaak als een stap in de goede richting om te komen tot een Brits-Caraibische federatie. De overeenkomst zal worden aangegaan tussen de gouvernementen van Jamaica, Trinidad, Barbados, de Boven- en Benedenwindse eilanden enerzijds en een scheepvaart maatschappij — de Winco — anderzijds. Het doel is het onderhouden van een geregelde scheepvaart verbinding in het Brits Caraibisch gebied. Ook de Britse regering zal in de kosten gedurende 3 jaren bijdragen.

Ook de oppositie juichten de plannen toe.

Affaire Petrov

Evatt roept premier ter verantwoording

Melbourn. — Dr. Evatt, de leider van de Australische Labourparty, heeft premier Menzies er van beschuldigd 5.000 Australische ponden te hebben gegeven aan de overgelopen Russische spion Petrov, in ruil voor zekere documenten die de verkiezingen op ongepaste wijze hebben moeten beinvloeden. Premier Menzies heeft in het parlement verklaard pas na zijn verklaring van 13 April in het parlement gehoord te hebben van de 5.000 pond.

Evatt had Menzies gevraagd waarom hij pas na de verkiezingen mededelingen had verstrekt over de 5.000 pond. Menzies verklaarde het tijdens zijn eerste mededelingen nog niet te hebben geweten. Hij deelde mee de documenten tijdens de verkiezingscampagne verzwegen te hebben om dr. Evatt niet in moeilijkheden te brengen. Tijdens de verhoren bleek, dat Petrov inlichtingen betrok van drie van Evatt's naaste medewerkers. Evatt zelf treft echter geen blaam.

Gewezen SS. majoor uit Berlijn verdwenen

Berlijn. — Het ministerie van Justitie van Neder-Saksen heeft bekendgemaakt, dat de voormalige majoor bij de S.S. Heinz Anders in Berlijn verdwenen is. Tot dusver is geen verband ontdekt tussen deze kwestie en de zaak-John, aldus het ministerie.

Enige maanden geleden werd Anders aangehouden, omdat hij aan het hoofd zou staan van een groep van de „Liga van de Duitse Jeugd", die zich ten doel stelde een honderdtal links-gezinde West-Duitsers om te brengen, zodra er een Russische aanval zou komen. Nadat hij voorlopig in vrijheid was gesteld, begaf Anders zich op 22 Juni naar West-Berlijn.

Vandaar verdween hij op een onbekend tijdstip, met achterlating van zijn bezittingen in een hotel. Zijn echtgenote, die te Brunswijk woont heeft nu de autoriteiten van Neder-Saksen van deze verdwijning op de hoogte gesteld en een klacht inzake ontvoering ingediend. Anders zou enige tijd voor de Amerikaanse inlichtingendienst hebben gewerkt.

Hongkong. — Een nieuwe vloedgolf komt de Jangse af in de richting van Woehan, waar de rivier in tussen al een recordpeil van 32 meter heeft bereikt In de provincies Hoepeh, Hoenam en Kwangsi waar een millioen H.A. onder water staan, zijn meer dan 20 millioen mensen hun huizen ontvlucht.

De bevolking van het gebied Toengting heeft opdracht gekregen voedselgewassen te zaaien op alle beschikbare grond, die droog komt.

Tot welk district behoort U?

Curacao heeft 50 stemdistricten

Willemstad. — De kieskring van het eilandgebied is krachtens het PB van 31 Juli 1954 (nr. 68) verdeeld in 50 stemdistricten. Deze districten bevatten de hierna omschreven gebieden:

Stemdistrict 1: omvattende de wijken Westpunt, Koraal, Misje, Papaya bij Westpunt, Savonet, Knip en Lagoen.

Stemdistrict 2: omvattende de wijken St. Kruis, Terra Pretoe, Jan Donker, St. Nicolaas, Rust en Pad, San Mango, Hansje, Klein Sta. Martha, Buena Vista, Manzanilla, Rio Magdalena, Soto, Groot Sta. Martha, St. Jan, Pannekoek, Colonia en het Helfrichdorp.

Stemdistrict 3: omvattende de wijken St. Hyronimus, Wacao, Seroe Biento, Rust in Vrede, Phlip, Hofje Abau, Barber, Lelienberg en Soledad.

Stemdistrict 4: omvattende de wijken Patrick, Ascencion, Dokterstuin, Caridad, Soenboe, Fontien, Krakeel en St. Pieter.

Stemdistrict 5: omvattende de wijken Cas Abau, Porto Marie, St. Bastian, St. Willebrordus, Rif, Siberie, Jan Kok, Zorgvliet, Hermanus, Koenoekoe Abau, Bai Klaas, Doesoe, Poos di Wanga, Castelita, Meiberg, Terra Cora, Daniel Martha Koosje, Kleine Berg, Grote Berg, en Papaya bij Grote Berg.

Stemdistrict 6: omvattende de wijken Malpais, Bullenbaai, St. Michiel Liber, Groot St. Michiel, Klein St. Michiel, Blauw en Klein Piscadera.

Stemdistrict 7: omvattende de wijken Gato, Souax, Weitje, Zorgendaal, Margaretha, Jan Doret, De Savaan, Pretoe, Grinoli, Hamber, Raphael, Soledad en Mina Scharbaai.

Stemdistrict 8: omvattende de wijken Groot Piscadera en het Julianadorp.

Stemdistrict 9: omvattende de wijken Hato, Juan Domingo, Mahoema, Cabo Verde, Esperanza bij Salsbach, Salsbach, de Noorduynweg en het gedeelte van de F.D. Rooseveltweg lopende in deze wijken.

Stemdistrict 10: omvattende de wijken Vredeberg bij Sta. Maria, Juan Hato, Calabari, Moontje, Maduro, Luis Paula, Baas Gracie, Blomonte en het gedeelte van de F.D. Rooseveltweg lopende in deze wijken.

Stemdistrict 11: omvattende de wijken Seroe Fortuna, Steenen Koraal, Kanga, Sta. Maria en het gedeelte van de W. Churchillweg lopende in deze wijken.

Stemdistrict 12: omvattende de wijken Suffisant, Dein, Monte Carmelo en het gedeelte van de W. Churchillweg lopende in deze wijken.

Stemdistrict 13: omvattende de wijken Nanie, Klein Marchena, Gora, Constancia bij Eendracht, Eendracht, Juan Baeza, Paradijs, Roozendaal en het gedeelte van de F.D. Rooseveltweg en de Schottegatweg West lopende in deze wijken.

Stemdistrict 14: omvattende de wijken Noorwegen, Juanota, Buena Vista, Karpata, Bivack, Welatina, Sinia Theresa en Selinda.

Stemdistrict 15: omvattende de wijken Piscadera, Veeris, Sucasa, Thorenquest, Seroe Frances, Cas Chiquito, Sans Souci, Morgenster, Gasparito, Heintje Kool, de Hoop en het gedeelte van de Schottegatweg West lopende in deze wijken.

Stemdistrict 16: omvattende Emmastad.

Stemdistrict 17: omvattende de wijk Rio Canario (terrein C.P.I.M.).

Stemdistrict 18: omvattende de wijken Sabana Hoendoe, Maria Maai, Gosie, Bloemfontein, Rio Canario, Weis Afo, Normandie en het gedeelte van de W. Churchillweg lopende in deze wijken.

Stemdistrict 19: omvattende de wijken Noordkant, Brievengat, Ronde Klip, Kirindongo Abau, Bonnam, Vetter, Abrahamsz, Zapateer en Jongbloed.

Stemdistrict 20: omvattende de wijken Rancho, Rooi Indiaan, Grimauw, Traai Seroe, Waterloo, Onverwacht, Mon Repos, Weis en het gedeelte van de Gosieweg en de Arowakenweg lopende in deze wijken.

Stemdistrict 21: omvattende de wijken Dienoortje, Groot Kwartier, Rooi Catoootje, Gaito, Poos Cabaai, Bever en het gedeelte van de Schottegatweg Oost en de Schottegatweg Noord lopende in deze wijken.

Stemdistrict 22: omvattende de wijken Costa Firma, Bakufal, Cas Corra, Damacor, Urdaal, Mahaai, Zeelandia, Groot Davelaar, Vergenoegen en het gedeelte van de Sta. Rosaweg lopende in deze wijken.

Stemdistrict 23: omvattende de wijken Semikok, Boeroendanga, Kolontji, van Engelen, Suikertuintje, Bloemhaf, Klein Bloempot, Buena Vista bij Rust, Koedisji, Klein Kwartier, Rust en Vrede, Rijkenberg, Girouette, Joontje, Bloempot, Cerito, Seroe Hoelanda, Goede Hoop, Klein Davelaar, Chobolobo, Koninginsplein en het gedeelte van de Sta. Rosaweg lopende langs deze wijken.

Stemdistrict 24: omvattende de wijken Dominguito, Janwe en het gedeelte van de Caracasbaaiweg lopende in deze wijken.

Stemdistrict 25: omvattende de wijken Scherpenheuvel, Korporaal, Zuurzak, Jan Thiel, Koraal Specht, Bottelier, Caracasbaai, Montanja Abau en het gedeelte van de Seroe Loraweg en de Sta. Rosaweg lopende in deze wijken.

Stemdistrict 26: omvattende de wijken Seroe Mangoesa, Toni Koentji, Las Almas, Maravilla, St. Jansberg, Sta. Rosa, Herst, Libie, Labadera, Jantje Wever, Barbouquet en het gedeelte van de Seroe Loraweg en de Sta. Rosaweg lopende in deze wijken.

Stemdistrict 27: omvattende de wijken Sta. Catharina, Koraal Tabak, Groot St. Joris, Seroe Pretoe, Juan Luis, Cocorie, Popo, Koraal Partier, Minguelito, Tucasas, Ken U Zelf, Ma Louisa, Kwartje en Jan Boos.

Stemdistrict 28: omvattende de wijken Seroe Machoe, Seroe Grandi, Weto, Sabana Baca, Jan Zoutvat, Cas Grandi, Brakkeput, Rooi Santoe en Hanenberg.

Stemdistrict 29: omvattende de wijken Oranjeberg, Oostpunt, Seroe Blanco, Duivelsklip, New Port, Fuik, Klein St. Joris, Choloma en Montanja Rey.

Stemdistrict 30: omvattende de wijken Quinta Leonor, Juicio, Enoch, St. Helena en Seroe Pretoe.

Stemdistrict 31: omvattende de wijk Marchena en het gedeelte van de Schottegat West lopende langs deze wijk.

Stemdistrict 32: omvattende de wijken Plantersrust, Habaai en de Weg naar Welgelegen.

Stemdistrict 33: omvattende de wijk Charo.

Stemdistrict 34: omvattende de wijk Mundo Nobo.

Stemdistrict 35: omvattende de wijken Domi, San Matheo en de Habaaiweg.

Stemdistrict 36: omvattende de wijken Colon, Juan Domingo, Carthagena en de van Walbeecksteeg, de Gasthuisstraat, de Bajonetstraat, de Spaanschesteeg, de Elleboogstraat, de J.H.J. Hamelbergweg en de Roodeweg.

Stemdistrict 37: omvattende de wijken Monte Bello (Shon Toms), Kortijn, Panama en de Witteweg.

Stemdistrict 38: omvattende de wijken Batipanja, Motet, Belvedere en de Arubastraat, de Atlasstraat, de Bruinesteeg, de Bonairestraat, de Curaçaostraat, de Cornelis Dirksweg, de Florencestraat, de Gelesteeg, de Hoogstraat, het L.B. Smithplein, de Klein Bonairesteeg, de Klein Curaçaostraat, de Kijkduinstraat, het Kijkduinplein, de van Lennepstraat, de Pieterszsteeg, de Quintastraat, de Reuzenstraat, de Sabelstraat en de Venusstraat.

Stemdistrict 39: omvattende de wijken Hoelanda en Klip en de Havenstraat, de Emmastraat, de Ferdinandstraat, de Willemstraat, de Frederikstraat, de Klipstraat, de Rouvilleweg, de IJzerstraat, de Langestraat, de Schoenmakerstraat, de Winkelsteeg, de Trapsteeg, de Hendriksteeg, de Boudewijn Hendriksteeg, de Dwergsteeg, de Conscientiesteeg en de Surinamesteeg.

Stemdistrict 40: omvattende de wijken Paris, Amsterdam, het Brionplein, het Molenplein, Sebastopol, Zaantje en de Pater Euwensweg, de van Slobbeweg en de Breedestraat (Otrabanda)

Stemdistrict 41: omvattende de wijk Fleur de Marie.

Stemdistrict 42: omvattende de wijken Scharloo, St. Jago en Batavier.

Stemdistrict 43: omvattende de wijken Punda en Pietermaai.

Stemdistrict 44: omvattende de wijken Coco, Parera en Arrarat.

Stemdistrict 45: omvattende de wijken Pen en de Berg Altena.

Stemdistrict 46: omvattende de wijken Cher Asile en Monteverde.

Stemdistrict 47: omvattende de wijk Nieuw Nederland en de Oranjestraat.

Stemdistrict 48: omvattende de wijk Steenrijk.

Stemdistrict 49: omvattende de wijken Salinja, Salinja Abau, Kintjan, Vredeberg, La Fama en het gedeelte van de Schottegatweg Oost lopende in deze wijken en **Stemdistrict 50** omvattende de wijk Marie Pompoen.

Labour-delegatie naar Peking

Na enig uitstel, omdat het vliegtuig van de B.E.A., waarmee de reis wordt gemaakt, met motorpech te kampen kreeg, zijn verschillende leden van de Engelse Labour Partij van London Airport voor een goodwill-missie naar China vertrokken. Het gezelschap stond onder leiding van de leider van de oppositie in het Parlement en voormalig premier Clement R. Attlee. Hier ziet men de delegatie op de valreep. Gezien vanaf de onderste trede van de trap zijn de eerste drie leden van het gezelschap dr. Edith Summerskill, Clement R. Attlee en Aneurin Bevan. De laatste op een na boven aan de trap is de secretaris van de partij Morgan Phillips (met bril).

ARUBA

Waar bleef Fanfan?

O'stad. — Zoals bekend, is de heer Fanfan C., sinds enige dagen spoorloos van Aruba verdwenen....

Hij had een straf te goed wegens een veroordeling, welke in verband met zijn gratieverzoek niet ten uitvoer werd gelegd, aldus de „Arubaanse Courant".

Toen de beslissing op dit verzoek echter werd afgewezen, haalde de politie hem van huis teneinde hem zijn srtaf van een jaar opsluiting te doen ondergaan. De gearresteerde verzocht enige uren vrijheid om zijn zaken te regelen, welk verzoek van hogerhand, in goed vertrouwen, werd ingewilligd.

Fanfan regelde echter zijn zaken wat al te goed. Hij verdween en nasporingen hebben tot dusver geen resultaat gehad.

Volgens algemeen verspreide geruchten, heeft hij kans gezien uit te wijken naar Colombia, en zou hij daar zelfs al een betrekking als radio-omroeper hebben. Dit laatste konden wij echter nergens bevestigd krijgen.

Duo pianoconcert in Lago Heights Club

Oranjestad. — In de Lago Heights Club zullen de heren A.L. Born en J.J. Stam Zondag a.s. een piano concert geven op twee piano's.

H. Mis voor zielerust van de heer W. de Haas

San Nicolaas. — Vrijdag a.s. om 7 uur des morgens zal er een H. Mis worden opgedragen in de St. Theresiakerk voor de zielerust van wijlen de heer W. de Haas, vader van de Z.E. pastoor I. de Haas van San Nicolas. De heer de Haas overleed op 15 Augustus in Nederland. Wij bieden pastoor de Haas onze oprechte deelneming aan.

Echtpaar Vermeire geeft nog een openbare uitvoering

Oranjestad. — Het echtpaar Vermeire geeft momenteel verschillende voorstellingen op Aruba, doch in besloten kring. De Volks Universiteit meende dat er toch nog wel zoveel belangstelling bestaat bij mensen die niet aangesloten zijn bij de diverse clubs en ook nog bij de vele die het marionetten-theater nogmaals willen zien, dat zij besloten hebben voor nog een openbare uitvoering. Deze uitvoering is wel zeer origineel en zal gehouden worden in *Trocadero*. De leden van de V.U. hebben vrije toegang, niet-leden betalen een gulden. Vrijdagavond a.s. om 8.15 uur zal het echtpaar in de kleine zaal optreden. Niet alleen zal er een voorstelling gegeven worden, maar tevens een demonstratie, een causerie en men zal kennis kunnen nemen van het werk van de artisten.

Arubaanse Mariniers naar Curaçao

Oranjestad. — Een 40-tal mariniers die op Aruba gelegerd zijn nemen op Curaçao deel aan de militairekampioenschappen. Vandaag vertrekken de sportlieden met de H.M. „Van Speyk" naar Curaçao. Er wordt aan verschillende takken van sport deelgenomen o.a. zwemmen, schieten en verschillende atletieknummers. Op 24 Augustus keren de Arubaanse deelnemers naar Aruba terug. Wij wensen hen veel succes toe.

Ballet-uitvoering op Aruba

Oranjestad. — Het mag dan geen Tamara Tamanova zijn, toch zal er een balletuitvoering komen in het De Veer Theater en wel door Alexandra Danilova op 10 September a.s.

Arubaanse Softballploeg verloor in Santo Domingo

Volgens ontvangen berichten uit Santo Domingo heeft de Arubaanse Softbalploeg welke deelneemt aan het Internationale Softbaltournooi in Santo Domingo twee wedstrijd verloren.

Zaterdag verloren de Aruba nen tegen het Dominicaanse team met 9—1, terwijl Zondagavond tegen Cuba met 14—6 werd verloren.

Zeg het met kokend water!

San Nicolas. — Dat kinderen wel eens heel erg stout kunnen zijn en daarvoor gestraft moeten worden, weet elk normaal mens, maar dat die straf moet bestaan uit het gooien van kokend water is niet meer normaal te noemen. Een bij de politie bekende vrouw te San Nicolaas meende de abnormale weg te moeten volgen en gooide haar zesjarig dochtertje met kokend water, waardoor ook een baby werd getroffen. Beide kinderen werden onder medische behandeling gesteld. De politie heeft de zaak in handen.

Films

Oranjestad. — In het Cultuurcentrum wordt op Woensdag, 18 Augustus as., aanvang 19 uur en in San Nicolas, Club Suriname, op Donderdag 19 Augustus eveneens aanvang 19 uur, een speciaal programma voor de kinderen vertoond. Gedraaid worden: „Candy Town", een snoepreisje naar snoepgoedstad, gelegen op de maan; „Chimp on the Farm", Shorty, de aap, haalt te veel dolle streken uit en moet naar de dierentuin. Alles loopt evenwel nog goed voor hem af; „Auto Clinic", Krazy Cat's automatisch gasolinestation werkt uitstekend, totdat iemand een valse munt in de automaat stopt. Krazy wordt woedend en straft de schuldige op voorbeeldige manier; „Fun on the run", Abbott en Costello als basketball-spelers; „Bear Facts", Kikoo de Kangeroe als kindermeisje van drie jonge beertjes; „Ice Capers", een kampioen-schaatsenrijder op het gladde ijs en tot slot „Thundering Taxi", waarbij twee taxi-bedrijven ruzie hebben en er vreemde dingen op straat gebeuren.

Zaterdag „Trent's last case"; Zondag „Thunder Bay"; Maandag „River Lady"; Dinsdag „My forbidden past"; Woensdag „Artic Manhunt"; Donderdag „Angeles del la Calle"; Vrijdag „Treausure of the Golden Condor"; Zaterdag „Seminole"; Zondag „Ana"; Maandag „The Eagle and the Hawk"; Dinsdag „La Caribena"; Woensdag „Hurricane Smith".

Burgelijke stand

Geboren op 24 Juli zoon van Van Hoskinson en G. Bowen; 25 dochter van N. Clanton en J. Heyliger, dochter van G. Noel en R. Blaze; 27 zoon van S. Baptiste en E. Halman; 28 dochter van L. de Mey en S. Croes, zoon van G. Infanzon en M. Romero, zoon van J. Lake en A. Spencer; 31 dochter van H. Tromp en M. Gavidia.

1 Aug. zoon van A. Lacle en M. Wever, dochter van E. Flanegin en A. Kelly; 2 zoon van Ch. Krolis en M. Becker; 3 dochter van J. Krosendijk en R. Maduro, zoon van G. Pablo en V. Maduro, zoon van S. F. Tromp; 4 dochter van R. Tromp en H. Christiaan, zoon van P. Leest en A. Tromp, zoon van M. Kelly en C. Figaroa, zoon van D. Maduro; 5 dochter van J. Maduro en S. Werleman, zoon van F. Wernet en A. Maduro.

Getrouwd op 4 Aug. S. Vrolijk en E.S.A. Tromp, R. Simeleer en S. Franken, M. Joung en B. Kelly; 5 M. Hagedoorn en C. M. Winterdal; 7 J. A. Illidge en M. V. Connor, A. Danies en B. C. Tromp.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — Ondanks het merendeels gunstige nieuws uit het bedrijfsleven was de opening van de NY-effectenbeurs gisteren aarzelend maar de baissedenkkingen en beleggingsvraag leidden al spoedig tot verbetering. In de namiddag stegen de noteringen tot een nieuw hoogtepunt van het jaar door de vaste stemming van de industrials met name de olies. De markt sloot vast in vele gevallen op het hoogste punt van de dag.

Aantal verhandelde fondsen 1226, hoger 645; lager 336; onveranderd 245, aandelenomzet 2.760.000; obligatieomzet $ 3.900.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	173 1 8
Anaconda	39 7 8
Bethlehem Steel	78 1 4
Dupont de Nemours	137 1 2
General Electric	44 1 4
General Motors	60 3 4
Int. Tel and Tel.	22 7 8
Shell Oil	57 1/8
Standard Oil of New Jersey	48 5/8
U.S. Steel	95 1 4

De lonen in Nederland

(Van onze correspondent in Nederland)

Den Haag 10 Augustus 1954. — En jaar geleden, bij de behandeling van de millioenennota heeft professor Romme de handigheid gehad de politieke wereld te verrassen met een motie, die betrekking had op de loonvorming. Het verrassende element was tweeërlei. Op de eerste plaats was het een parlementair novum om met een motie te komen op een moment waarop de Tweede Kamer nog alleen maar bezig was in eerste termijn te spreken en nog niet geluisterd had naar wat de regering over de algemeen situatie had te vertellen. „Zoiets doet men niet", werd er gemompeld en wij herinneren ons nog levendig de diep verontwaardige gezichten van de niet-katholieken in de Kamer, die de koppen bij elkaar staken om het effect van deze motie te niet te kunnen doen, Prof. Romme had echter zo midden in het hart geschoten van alle problemen die bij de algemene politieke beschouwingen aan de orde waren, dat zijn motie een jaar lang invloed heeft gehad, daar zij op de agenda kwam in een vorm, die politiek onaantastbaar was.

Het parlement nam de motie niet direct in behandeling, maar plaatste haar op de algemene agenda. Dat wilde zeggen, dat zij te zijner tijd aan de orde zou komen. Professor Romme was wel zo slim daar genoegen mede te nemen en de Kamer de verzekering te geven, dat zijn fractie op behandeling aan zou dringen, wanneer zij meende, dat het moment gekomen was. Daar de motie een „ruwe stoot" — zoals een van de kranten schreef — gaf in de richting een vrijere loonvorming, roerde zij het onderwerp der loonvorming aan op een wijze, waarvan iedereen onmiddellijk moest toegeven, dat zij hoogst actueel was. Het was een jaar geleden al hoog tijd, dat men zich in Nederland ging bezinnen op een losser maken van de knellende banden, die het loonbeleid in een eng keurslijf geperst hielden en de fanfare van deze Rommiaanse motie was — hoe men het ook draaide en keerde — toch een aanleiding tot een overal zoeken naar de wegen om daarheen te komen waar de slimme politicus heen wilde.

Wij zijn nu een jaar verder en in dat jaar is eigenlijk niet anders gedaan, dan verder werken in de richting, die Romme toen heeft aangegeven. Iedereen ziet in, dat het niet langer aangaat, om ongeschoolde arbeiders bijna precies dezelfde lonen uit te betalen als geschoolden en dat men zodoende iedere prikkel wegneemt, die de werkgevers ertoe kan drijven om zich verder in hun vak te bekwamen. Het probleem hangt ten nauwste samen met de algemene politiek van de na-oorlogse regering in Nederland en in geheel West-Europa: een politiek die erop gericht is, om de arbeidsvrede te behouden ten koste van alles. Men heeft dit standpunt zeer lang kunnen volhouden, omdat inderdaad de arbeidsvrede voor het herstel en de wederopbouw van dit verwoeste werelddeel alles overheersend was. Nu echter geleidelijk aan duidelijk begint te worden, dat die periode van allerergste nood voorbij is en wij terug zullen moeten keren tot de vroeger bestaande onderlinge rivaliteit om de beste kwaliteit en de laagste prijs, de strijd ook om het afzetgebied en de binnen- en vooral de buitenlandse markt, nu wordt het zaak dit keurslijf af te doen en de mogelijkheden tot die gezonde concurrentie weer open te stellen.

Het is daarbij volkomen duidelijk, dat de regering een taak blijft behouden bij het reglementeren van de loonsituatie. Het economisch leven is te ingewikkeld en te gevoelig geworden, om nu ineens de sluizen van die concurrentie maar weer open te zetten met alle kans op terugslag in de gehele economie en het bekende vooroorlogse uitmoordsysteem met de krankzinnigheden van uiteenlopende muntstelsels, zwevende en niet zwevende valuta, waarmede men elkaar te lijf ging en waarmede men elkaar vermoordde. Het begrip „geleide economie" is een zo vanzelfsprekend element geworden in onze na-oorlogse politiek, dat niemand daar meer vanaf zou willen. Wat men echter wel wil, dat is minder verstarring. Men wil voorkomen, dat de lonen van de ene tak van bedrijvigheid ook gelden voor de andere. Iedereen begrijpt, dat wat de ene wel kan betalen, voor de andere niet mogelijk is. Men wil kunstmatigheid vermijden, die de dood van iedere economie is en men wil tevens het verantwoordelijkheidsbesef weer aankweken, zowel bij bedrijfsleidingen als bij de werknemers individueel.

Zelfs de vakbewegingen zijn ervan overtuigd, dat het die kant op moet en men zoekt na de motie-Romme nog steeds ijverig naar de oplossing van dit sociaal-economisch probleem.

Een carricaturist heeft eens dat probleem voorgesteld als een zijden draad, waaraan alle politici en alle economen, alle werkgevers en werknemers, dus zowat de gehele bevolking, zijn opgehangen. Hij tekende de politicus Romme als de slimme tovenaar, die te juister tijd aan die draad, gespannen door het zware gewicht van al die gehangenen, heeft getokkeld. Zij werden allen tot hun grote ergernis uit hun dommel gewekt....

De oplossing van dit vraagstuk meent men thans enigszins benaderd te hebben. Hoe de voorstellen, waar de deskundigen straks mee zullen komen, er precies uitzien, is nog niet bekend, maar zeker is wel, dat er in Nederland een loonwet zal komen, waarin men met een aparte „loonraad" naar voren zal komen. Deze loonraad zal ongetwijfeld de deur zijn, waardoor het bedrijfsleven meer naar binnen zal komen om invloed te kunnen uitoefenen op iets, dat de toestand, waarin het verkeert, zozeer beheerst als de lonen. Het zal — en dit is dan het nieuws en het voornaamste van alles — meer gedifferentieerd kunnen bepalen hoe die lonen moeten worden vastgesteld. Wat in de ene tak van industrie mogelijk is, moet niet als een wet van Meden en Perzen voor alle bedrijfstakken gelden.

Er zal nog wel wat parlementair water door de Nederlandse loononderhandelingen moeten stromen — en dat water kan soms, vooral in de zomer, erg traag stromen — maar die kant zal het toch wel opgaan.

Inmiddels is er met die lonen nog wat anders aan de hand. De regering heeft reeds aan de Sociaal Economische Raad de opdracht gegeven om op korte termijn een onderzoek in te stellen, zowel naar de noodzaak als naar de vermoedelijke gevolgen van een eventuele nieuwe loonronde, waarop van werknemerszijde wordt aangedrongen. Men doet dat in Nederland gelukkig wat gezapiger dan in Hamburg en Beieren, waar de arbeiders op een kwade dag het rode bloed in hun aderen hebben voelen koken en zonder meer hun gereedschap in een hoek hebben gesmeten. In Nederland wordt er eerst maanden lang achter de schermen gepraat en bij alle spanningen, die zich daarbij kunnen voordoen is men tot dusver toch steeds nog tot een oplossing gekomen. Toegegeven moet echter worden, dat het probleem een nieuwe loonronde steeds moeilijker wordt, ook al omdat een loonronde natuurlijk falikant in strijd is met de zozeer gewenste meerdere vrijheid, waar het bedrijfsleven zo reikhalzend naar uitziet. Inmiddels zal echter toch onderzocht moeten worden, of de eisen, die de werknemers stellen reëel zijn en of de prijsverhogingen, die de laatste tijd in Nederland inderdaad zijn voorgekomen, van blijvende aard zijn en welke invloed zij op de koopkracht van de lonen hebben. Daarbij moet ook worden gedacht aan de belangen van de export, die weer in het gedrang dreigen te komen, wanneer de lonen omhoog gaan. Voorts komt aan de orde het probleem van een eventuele nieuwe belastingverlaging en het opheffen van de subsidies, die de regering na de oorlog vooral is gaan geven op tal van levensmiddelen, die anders onbetaalbaar zouden worden voor de massa.

Ook daarmede zijn vele honderden millioenen per jaar gemoeid en men zou niets liever willen dan deze subsidies mitsgaders het leger ambtenaren, dat eraan verbonden is, afschaffen. Dan zou meteen de mogelijkheid ontstaan om de kosten van levensonderhoud te berekenen op grond van de reële kostprijzen en door de verkregen besparingen zou alweer de kans op belastingverlaging toenemen.

Wij zijn er nog niet, als wij U over de gecompliceerdheid van het Nederlandse economische leven zullen inlichten. Ook het probleem van de geldruimte op de Nederlandse kapitaalmarkt houdt met de lonen en prijzen ten nauwste verband. De staat heeft nl. thans, dank zij de buitengewoon hoge opbrengsten van de belastingen, heel weinig behoefte aan geld. Toch houdt men de prijzen nog hoog, onder het motief, dat deze zouden stijgen wanneer men meer geld onder het publiek laat. Dit argument ging zeker op in tijden van schaarste. Het is de vraag of het thans nog kan worden aangevoerd en of niet veeleer door meer geldruimte grotere economische activiteit zou ontstaan en een vergroting van de binnenlandse markt, waardoor de noodzaak tot export minder scherp zou worden.

Weer een ander probleem is de vraag of de huidige bevordering van de emigratie in volle omgang moet worden gehandhaafd. Van de zijde van de boerenorganisaties is men er sterk voorstander van wegens het tekort aan cultuurgrond, terwijl ook de vakbeweging emigratie wenst, omdat zij liever een krappe voorziening van de arbeidsmarkt ziet dan een overvloedig aanbod. Het is echter de vraag wat in het algemeen belang thans de voorrang verdient en of een tekort aan arbeidskrachten onze economie niet zal remmen.

Men ziet het: de Nederlandse politici en economen hebben voorlopig nog genoeg puzzles. Maar, hoe gecompliceerd alles er ook uitziet, men heeft de steun in de rug van een nog steeds durende welvaart. Zolang die niet verstoord wordt, zal het deze heren de kop niet kosten.

Competitie stand van de hoofdklasse na 1e ronde

	gesp.	gew.	gel.	verl.	voor	tegen	punten
Aruba Jrs.	4	3	1	0	9	4	7
Atomic	4	2	1	1	11	6	5
R.C.A.	4	2	1	1	8	5	5
Trappers	4	1	1	2	6	8	3
Lasalle	4	0	0	4	5	16	0

Competitie stand van de A-klasse na 1e ronde

	gesp.	gew.	gel.	verl.	punten
Hollandia	6	4	1	1	9
Dakota	6	4	1	1	9
Lafama	6	4	0	2	8
R.C.A. II	6	2	2	2	6
Bubali	6	2	1	3	5
Estrella	6	1	1	4	3
Jong Aruba	6	1	0	5	2

AGENDA

WEST END: „Mogambo" 19.00 en 21.00 uur.

ROXY: „The devil is a woman" 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA: „The Racket" 19.00 en 21 uur.

WIT GELE KRUIS: De nachtdienst wordt waargenomen door **Zuster Wietmarsen,** Niewindtstraat 22a, tel. 3773.

APOTHEKEN: De nachtdienst wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Caribe,** De Ruyterkade 43a, tel. 2777; in **Otrabanda** door **Botica Central,** Breedestraat 45, tel. 3281.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling: 05.30 — 23.30 uur kantoor, tel. 2307; 23.30 — 05.30 uur J. J. Roos, tel. 2137.

Personeel Afdeling:
Zaterdag 21 Aug. 12.00 uur E. C. de Haseth (stad), tel. 3179; b.g.g. nadere inl. M. B. Lansink, tel. 4500 of tel. 4200.

Dinsdag 17 Aug. 12.00 uur tot en met

Materialen Afdeling: J. v.d. Vlis, Vermeerstraat 59, tel. 2852.

C.S.M.

Rederij: G. de Rooy, tel. 2076.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 G. H. van Leeuwen, tel. 2054.

Dok Afdeling: Van 16.30 — 1.00 uur, tel. 2276; van 1.00 — 7.30 uur G. Kreffer, tel. 3128 .

THEATER ASIENTO: Dinsdag: „My cousin Rachel".

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

Dinsdag: 17.30 Uitzending voor de kleinere kinderen; 17.50 Gramofoonplatenprogramma; 18.05 Cumpleaños Feliz; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Boletin di Noticia; 19.30 „Wat de handel U biedt"; 20.30 Zoeklicht op Nederland; 21.30 Gevarieerd programma; 21.45 „Opus Fourfour"; 21.45 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

Dinsdag: 19.00 Met de jarigen in de lucht; 19.10 Charla Católico; 19.30 Hoorspel „El Gato"; 19.45 Gevarieerde muziek; 20.00 Surinaams kwartiertje; 20.15 Gevarieerd programma; 20.30 Nieuws; 20.40 Carribean Commission; 21.00 Dansmuziek; 22.00 Sluiting.

P.C.J.

Dinsdag: 18.37 Het Metropole Orkest; 19.00 Nieuws; 19.17 „Kun je nog zingen, zing dan mee"; 19.30 Statiebezoek aan Nederland van Z.M. Koning Haakon van Noorwegen; 19.45 Intermezzo; 19.48 Het werk der Verenigde Naties; 19.58 „De Nederlandse Speeldoos"; 20.18 Persoverzicht; 20.25 **Voor de West** o.a. met Caraïbisch Commentaar; 20.55 Avondgebed: Pater I. Mijnsbergen O.E.S.A.; 20.58 Sluiting.

AVROS (19 m.)

Dinsdag: 17.00 Voor de kinderen; 17.15 Nestlé's Gypsy Carayan; 17.45 Populaire melodieën; 18.00 Gevarieerde muziek; 18.30 Voor de Jarigen; 18.45 Nieuws; 19.00 Indonesische muziek; 19.45 V. & V. geeft voorlichting; 20.00 Advertenties; 20.30 Radio-revue; 20.55 Nieuws en Sluiting.